

N á v r h

ZÁKON

ze dne ... 2015

o státním zastupitelství

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**POSTAVENÍ A PŮSOBNOST STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ A ZÁKLADNÍ
ZÁSADY JEHO ČINNOSTI****Obecná ustanovení**

§ 1;

Státní zastupitelství je soustavou justičních orgánů určených k zastupování veřejné žaloby v trestním řízení a k výkonu další působnosti při ochraně veřejného zájmu v zákonem svěřených věcech.

§ 2

(1) Státní zastupitelství vykonává svou působnost nezávisle a nestranně; přitom respektuje a chrání lidskou důstojnost, rovnost všech před zákonem a dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem, rychlý, odborný a účinný. Nestanoví-li zákon jinak, nikdo nesmí zasahovat do výkonu působnosti státního zastupitelství.

(2) Působnost státního zastupitelství ve věcech mu svěřených vykonávají státní zástupci; v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo jiným právním předpisem se na provádění úkonů v působnosti státního zastupitelství mohou podílet právní čekatelé, asistenti státních zástupců, vyšší úředníci státního zastupitelství a ostatní zaměstnanci. Vedoucí státní zástupci a jimi pověřeni státní zástupci jsou povinni při výkonu svých oprávnění vykonávaných podle tohoto zákona respektovat nezávislost státních zástupců na jakýchkoli vnějších vlivech a jejich nestrannost a samostatnost při vyřizování věcí svěřených do působnosti státního zastupitelství.

(3) Vyšší státní zastupitelství nesmí zasahovat do vyřizování věcí, ke kterým je podle zákona příslušné nižší státní zastupitelství, jinak než způsobem a v rozsahu stanovenými tímto zákonem nebo jiným právním předpisem.

§ 3

Působnost státního zastupitelství

- (1) Státní zastupitelství v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným zákonem
- a) zastupuje veřejnou žalobu v trestním řízení,
 - b) vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ústavní ochranné léčení, zabezpečovací detence, ochranná nebo ústavní výchova a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda,

- c) chrání veřejný zájem v jiném než trestním řízení,
- d) působí v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních,
- e) plní další úkoly stanovené zákonem.

(2) V souladu se svou zákonem stanovenou působností se státní zastupitelství podílí na prevenci kriminality a pomoci obětem trestných činů.

ČÁST DRUHÁ POSTAVENÍ STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ

§ 4

Základní ustanovení

(1) Státní zástupce vykonává působnost státního zastupitelství; jím provedené úkony se považují za úkony státního zastupitelství.

(2) Funkce státního zástupce je veřejnou funkcí.

(3) Funkce státního zástupce je neslučitelná s funkcí soudce nebo přisedícího s výjimkou přisedícího senátu kárného soudu, s funkcí poslance nebo senátora Parlamentu, s funkcí ve veřejné správě s výjimkou členství ve vědeckých radách vysokých škol a jejich fakult, a s jinými činnostmi, o nichž to stanoví zákon.

Povinnosti státních zástupců

§ 5

(1) Státní zástupce je při výkonu funkce povinen řádně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat nezávisle, nestranně, odborně, odpovědně, v souladu se zákonem a bez zbytečných průtahů. Jakýkoli zásah nebo jiný vliv, jehož důsledkem by mohlo být porušení některé z těchto povinností, je státní zástupce povinen odmítnout.

(2) Státní zástupce je povinen zdržet se při výkonu své funkce, ve svém osobním životě i při výkonu svých politických práv všeho, co by mohlo vzbuzovat důvodné pochybnosti o dodržování povinností uvedených v odstavci 1, ohrozit vážnost funkce státního zástupce nebo vážnost státního zastupitelství anebo ohrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce.

(3) Státní zástupce zejména

- a) je povinen svoji funkci vykonávat bez předpojatosti,
- b) se nesmí ve výkonu své funkce nechat ovlivnit zájmy politických stran nebo politických hnutí, veřejným míněním nebo sdělovacími prostředky,
- c) nesmí umožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů, zejména aby informace nabyté v souvislosti s výkonem této funkce byly zneužity v jeho prospěch nebo prospěch kohokoli jiného,
- d) v souvislosti s výkonem funkce nesmí přijímat dary nebo jiné výhody, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných státním zastupitelstvím nebo jiným orgánem veřejné moci na základě právních předpisů a protokolárních darů poskytovaných v souvislosti s meziresortními či mezinárodními vztahy,

- e) nesmí působit jako rozhodce nebo zprostředkovatel řešení právního sporu, zastupovat účastníky soudního nebo správního řízení nebo působit jako zmocněnec poškozeného nebo zúčastněné osoby, s výjimkou zákonného zastoupení nebo případů, ve kterých takový postup umožňuje jiný právní předpis, anebo případů, v nichž půjde o zastupování dalšího účastníka řízení, v němž je účastníkem i sám státní zástupce,
- f) je povinen zachovávat náležitou úctu k osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná,
- g) je povinen odpovědně vykonat jednotlivé úkony státní správy státního zastupitelství (dále jen „správa státního zastupitelství“), pokud jimi byl pověřen.

(4) Státní zástupce je povinen být činný ve výběrové komisi, zkušební komisi pro odborné závěrečné zkoušky státních zástupců (dále jen „závěrečná zkouška“) a v kárném senátu kárného soudu, do nichž byl se svým souhlasem jmenován.

(5) Státní zástupce je povinen dbát soustavným vzděláváním o prohlubování svých odborných právních a dalších znalostí potřebných pro řádný výkon funkce. K tomu vedle samostatného studia využívá zejména vzdělávací akce organizované Justiční akademií, státním zastupitelstvím, vysokými školami či jinými vzdělávacími institucemi.

(6) Státní zástupce přispívá svými znalostmi a schopnostmi k odborné přípravě a odbornému vzdělávání státních zástupců, soudců, právních a justičních čekatelů a dalších zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství a soudech, které je organizováno Justiční akademií, Ministerstvem spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“), státním zastupitelstvím nebo soudy.

(7) Nebrání-li tomu jeho povinnosti při výkonu funkce, může státní zástupce přispívat svými znalostmi též k odborné přípravě jiných osob, zejména advokátů, advokátních koncipientů, příslušníků Policie České republiky a jiných policejních orgánů, nebo k výuce na vysoké škole a účastnit se se souhlasem vedoucího státního zástupce činnosti poradních orgánů vlády, ministerstva, jiných ministerstev a ústředních správních úřadů a činnosti v poradních a kontrolních orgánech Evropské unie, Rady Evropy a jiných mezinárodních organizací.

(8) Výkon činností podle odstavců 4, 6 a 7 se považuje za výkon funkce státního zástupce.

§ 6

(1) Státní zástupce nesmí ode dne stanoveného jako den nástupu do funkce až do zániku funkce státního zástupce zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost.

(2) Odstavec 1 se neuplatňuje, jde-li o

- a) správu vlastního majetku včetně členství v orgánech bytových družstev, společenství vlastníků jednotek a jiných právnických osob, jejichž hlavní předmět činnosti je zaměřen na uspokojování bytových potřeb svých členů,
- b) činnost vědeckou, pedagogickou, literární, publicistickou a uměleckou, za předpokladu, že tyto činnosti jsou slučitelné s požadavky na řádný výkon funkce státního zástupce, a
- c) činnost v poradních orgánech vlády, ministerstva, jiných ministerstev a ústředních správních úřadů a činnost v poradních a kontrolních orgánech Evropské unie, Rady Evropy a jiných mezinárodních organizací, za předpokladu, že tyto činnosti jsou slučitelné s požadavky na řádný výkon funkce státního zástupce.

§ 7

Výkon funkce státního zástupce je též neslučitelný s výkonem funkce ve statutárních, řídicích a kontrolních orgánech právnických osob, pokud by výkon činností s tím spojených snižoval důvěryhodnost státního zastupitelství, ohrožoval důvěru v objektivní a nestranný výkon funkce státního zástupce nebo by mohl vést k průtahům při vyřizování jemu svěřených věcí.

§ 8

(1) Státní zástupce je povinen zachovat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po jejím zániku.

(2) Pokud jiný právní předpis¹⁾ nestanoví jinak, může být státní zástupce mlčenlivosti z vážných důvodů zproštěn. Státního zástupce, a to i po zániku funkce, zprošťuje povinnosti mlčenlivosti nejvyšší státní zástupce; nejvyššího státního zástupce zprošťuje povinnosti mlčenlivosti ministr spravedlnosti.

(3) Povinnosti mlčenlivosti se státní zástupce nemůže dovolávat v kárném řízení.

ČÁST TŘETÍ

SOUSTAVA STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ, VZTAHY UVNITŘ SOUSTAVY STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ A POSTAVENÍ VEDOUCÍHO STÁTNÍHO ZÁSTUPCE

Soustava státního zastupitelství

§ 9

(1) Soustavu státního zastupitelství tvoří Nejvyšší státní zastupitelství, Speciální státní zastupitelství, krajská státní zastupitelství a okresní státní zastupitelství. Nejbližše vyšším státním zastupitelstvím okresnímu státnímu zastupitelství je krajské státní zastupitelství, v jehož obvodu má okresní státní zastupitelství sídlo, nejbližše vyšším státním zastupitelstvím Speciálnímu státnímu zastupitelství a krajskému státnímu zastupitelství je Nejvyšší státní zastupitelství.

(2) V obvodu hlavního města Prahy vykonává působnost krajského státního zastupitelství Městské státní zastupitelství v Praze a působnost okresních státních zastupitelství vykonávají obvodní státní zastupitelství. V obvodu města Brna vykonává působnost okresního státního zastupitelství Městské státní zastupitelství v Brně.

(3) Nejvyšší státní zastupitelství, Speciální státní zastupitelství a krajská státní zastupitelství jsou účetními jednotkami. Okresní státní zastupitelství nejsou účetními jednotkami a pro účely hospodaření s majetkem státu, účetnictví a pracovněprávních vztahů mají postavení vnitřních organizačních jednotek krajských státních zastupitelství.

§ 10

(1) Sídla Nejvyššího státního zastupitelství a krajských a okresních státních zastupitelství a obvody jejich územní působnosti se shodují se sídly a obvody Nejvyššího soudu a krajských a okresních soudů.

(2) Sídlem Speciálního státního zastupitelství je Praha. Speciální státní zastupitelství vykonává svoji působnost v obvodu Nejvyššího soudu.

¹⁾ Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.

§ 11

Státní zastupitelství, nejde-li o Speciální státní zastupitelství, působí u soudu, v jehož obvodu je činné, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak.

Příslušnost státních zástupců

§ 12

(1) V trestním řízení působí v prvním stupni státní zástupce přidělený ke státnímu zastupitelství určeného podle ustanovení jiných právních předpisů o příslušnosti soudů v trestním řízení, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Nelze-li pro neúplnost skutkových zjištění určit místní příslušnost státního zástupce jinak, považuje se za místo, kde trestný čin vyšel najevo, i obvod státního zastupitelství, k němuž je přidělen státní zástupce, kterému byl doručen záznam o zahájení úkonů trestního řízení nebo usnesení o zahájení trestního stíhání, nebyl-li záznam o zahájení úkonů trestního řízení sepsán. V případě podle věty první doručí policejní orgán záznam o zahájení úkonů trestního řízení nebo usnesení o zahájení trestního stíhání, nebyl-li záznam o zahájení úkonů trestního řízení sepsán, státnímu zástupci státního zastupitelství příslušnému podle odstavce 1, v jehož obvodu územní působnosti má policejní orgán sídlo nebo organizační složku.

(3) Je-li dána příslušnost několika státních zástupců, působí v prvním stupni státní zástupce, který začal první konat úkony podle trestního řádu.

(4) Z důležitých důvodů může být věc státnímu zástupci příslušnému podle odstavců 1 až 3 na jeho žádost nebo s jeho souhlasem odňata a přikázána jinému státnímu zástupci téhož stupně; o odnětí a přikázání rozhoduje vedoucí státní zástupce, který je oběma státním zástupcům nejbližše společně nadřízen.

(5) Státní zástupce krajského státního zastupitelství, jehož státní zástupce působil v trestním řízení před soudem prvního stupně, působí v této věci i v řízení o odvolání; na jeho žádost může v řízení o odvolání působit státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství; o působení státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství vyrozumí Nejvyšší státní zastupitelství odvolací soud. Státní zástupce okresního státního zastupitelství, jehož státní zástupce působil v trestním řízení před soudem prvního stupně, působí v této věci i v řízení o odvolání pouze s předchozím souhlasem vedoucího státního zástupce; o působení státního zástupce okresního státního zastupitelství vyrozumí okresní státní zastupitelství odvolací soud.

(6) Za podmínek stanovených jiným právním předpisem se řízení před soudem v jiném než trestním řízení v odpovídajícím stupni účastní to státní zastupitelství, které působí u soudu, u něhož se v tomto stupni koná řízení, nestanoví-li jiný právní předpis jinak. Pro odnětí a přikázání věci se použijete přiměřeně odstavec 4.

(7) Úkon státního zástupce nelze považovat za neúčinný pouze z toho důvodu, že byl proveden místně nepřislušným státním zástupcem.

§ 13

(1) Státní zástupce krajského státního zastupitelství je příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení konaném Generální inspekcí bezpečnostních sborů a k vyřizování věcí, v nichž zkrácené přípravné řízení konala Generální inspekce bezpečnostních sborů, a to i ve věcech, v nichž by byl jinak příslušný státní zástupce jiného státního zastupitelství v obvodu jeho působnosti, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak; rovněž je příslušný k zastupování obžaloby, návrhu na potrestání a návrhu na schválení dohody o vině a trestu v řízení před soudem v těchto věcech, ledaže věc

předal státnímu zástupci, který by jinak byl příslušný. Státní zástupce krajského státního zastupitelství je rovněž příslušný k rozhodování ve sporu o příslušnost ke konání úkonů před zahájením trestního stíhání mezi Generální inspekcí bezpečnostních sborů a jiným policejním orgánem.

(2) Státní zástupce krajského státního zastupitelství je příslušný k vyšetřování trestných činů spáchaných příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace, příslušníky Vojenského zpravodajství, příslušníky Vojenské policie a zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů a ke zkrácenému přípravnému řízení o těchto trestných činech; státní zástupce krajského státního zastupitelství je rovněž příslušný k zastupování návrhu na potrestání, který v těchto věcech podal, i u jiného soudu, než u kterého působí, pokud věc nepředal státnímu zástupci, který by jinak byl příslušný. Státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství je v těchto věcech příslušný k zastupování obžaloby a návrhu na schválení dohody o vině a trestu v řízení i před jiným soudem, než u kterého působí, pokud věc nepředal státnímu zástupci, který by jinak byl příslušný. Ve věcech podle věty první vykonává dozor nad zachováváním zákonnosti při postupu před zahájením trestního stíhání státní zástupce, který by byl jinak příslušný konat ve věci vyšetřování nebo zkrácené přípravné řízení.

§ 14

(1) Státní zástupce Speciálního státního zastupitelství je příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení i k řízení před soudem ve věcech trestných činů

- a) proti majetku uvedených ve zvláštní části hlavě páté trestního zákoníku a hospodářských uvedených ve zvláštní části hlavě šesté trestního zákoníku, jimiž byla způsobena na majetku nebo majetkovém podílu České republiky, Evropské unie, fyzických nebo právnických osob škoda nebo získán majetkový prospěch nejméně 300 mil. Kč, nebo jestliže byly spáchány ve prospěch organizované zločinecké skupiny,
- b) souvisejících se slibem, nabídkou, poskytnutím, přijetím či žádáním úplatku,
- c) spáchaných v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek nebo s insolvenčním řízením,
- d) podílnictví podle § 214 trestního zákoníku, podílnictví z nedbalosti podle § 215 trestního zákoníku, legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 trestního zákoníku a legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 trestního zákoníku, pokud zdrojovým trestným činem je některý z trestných činů uvedených v písmenu a) až c).

(2) Vyžaduje-li to závažnost, skutková nebo právní složitost věci, může vedoucí Speciálního státního zastupitelství rozhodnout o tom, že státní zástupce Speciálního státního zastupitelství je příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení i v řízení před soudem ve věcech trestných činů

- a) uvedených v odstavci 1 písm. a), i když jimi byla způsobena škoda nižší než 300 mil. Kč nebo nebyly spáchány ve prospěch organizované zločinecké skupiny,
- b) spáchaných proti České republice, cizímu státu nebo mezinárodní organizaci uvedených ve zvláštní části hlavě deváté trestního zákoníku, či ve věci trestných činů, jejichž důsledkem je vážná porucha v činnosti orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu, státního zastupitelství, jiného orgánu veřejné moci nebo právnické nebo fyzické osoby, která je podnikatelem,

c) podílnictví podle § 214 trestního zákoníku, podílnictví z nedbalosti podle § 215 trestního zákoníku, legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 trestního zákoníku a legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 trestního zákoníku, pokud zdrojovým trestným činem je některý z trestných činů uvedených v písmenu a) nebo b).

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na trestné činy příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů, Vojenské policie a zpravodajských služeb a zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů.

(4) Státní zástupce Speciálního státního zastupitelství, který je příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení ve věci některého z trestných činů uvedených v odstavcích 1 nebo 2, je příslušný i k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení i v řízení před soudem též ve věcech dalších trestných činů, ohledně nichž je konáno společné řízení. Dojde-li k vyloučení věci ze společného řízení a u takové věci dále není příslušnost státního zástupce Speciálního státního zastupitelství, může vedoucí Speciálního státního zastupitelství rozhodnout o tom, že státní zástupce Speciálního státního zastupitelství je příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení i v této věci, jinak je povinno věc neprodleně postoupit věcně a místně příslušnému státnímu zastupitelství.

(5) Vedoucí Speciálního státního zastupitelství může s ohledem na závažnost, skutkovou nebo právní složitost věci rozhodnout, že k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení ve věcech trestných činů, ve kterých je činné, nebo v řízení před soudem je příslušný státní zástupce jiného státního zastupitelství; jeho příslušnost se určí podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu.

(6) Státní zastupitelství, jehož státní zástupce je příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení ve věci některého z trestných činů uvedených v odstavci 2 písm. b) a c), informuje Speciální státní zastupitelství v těchto věcech o zahájení úkonů trestního řízení nebo o zahájení trestního stíhání.

(7) Příslušnost státního zástupce Speciálního státního zastupitelství není dána v řízení o mimořádných opravných prostředcích, s výjimkou obnovy řízení.

§ 15

(1) Nemůže-li úkon pro jeho neodkladnost provést příslušný státní zástupce, provede jej státní zástupce nepřislušný, který o jeho provedení bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušného státního zástupce a věc mu předá.

(2) I když se státní zástupce, jemuž bylo doručeno rozhodnutí, opatření nebo záznam policejního orgánu odůvodňující výkon působnosti státního zastupitelství v trestním řízení, nepovažuje za místně nebo věcně příslušného, učiní veškeré úkony a opatření náležející do působnosti státního zastupitelství, které nesnesou odkladu, tak, aby nedošlo ke zmaření účelu trestního řízení. Po vykonání těchto neodkladných úkonů a opatření postoupí věc k dalšímu řízení příslušnému státnímu zástupci.

§ 16

(1) Z vykonávání úkonů státního zastupitelství v jiných věcech než v trestním řízení je vyloučen státní zástupce, u něhož lze mít pochybnosti, že ve věci může nestranně rozhodovat, zejména pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich zástupcům nebo zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu veřejné moci jednajícím ve věci.

(2) Z vykonávání úkonů v rámci dohledu, zpracovávání podkladů k vyřízení stížnosti na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství nebo na nevhodné chování státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství (dále jen „stížnost na chování nebo na průtahy“) i z přezkoumávání věci v řízení o mimořádném opravném prostředku a podnětů k jejich uplatnění je vyloučen státní zástupce, který byl činný v přezkoumávané věci; to neplatí pro poskytnutí vyjádření takového státního zástupce k podané stížnosti.

(3) Úkony, které byly učiněny vyloučeným státním zástupcem, nemohou být podkladem pro rozhodnutí.

(4) V jiných věcech než v trestním řízení státní zástupce, jehož se důvod vyloučení týká, předloží věc se svým stanoviskem vedoucímu státnímu zástupci nebo jinému jím pověřenému státnímu zástupci k přezkoumání tvrzeného důvodu vyloučení. Shledá-li vedoucí státní zástupce nebo jiný jím pověřený státní zástupce tento důvod opodstatněným, věc státnímu zástupci odejme a přidělí ji k vyřízení jinému státnímu zástupci, anebo ji vyřídí sám. Je-li dán důvod pro vyloučení vedoucího státního zástupce, postupuje se podle § 24 odst. 2.

(5) Odstavce 1 až 4 se užití přiměřeně na vyloučení právního čekatele, asistenta státního zástupce nebo vyššího úředníka státního zastupitelství.

Vedoucí státní zástupci

§ 17

(1) Vedoucími státními zástupci jsou

- a) nejvyšší státní zástupce, který stojí v čele Nejvyššího státního zastupitelství,
- b) vedoucí Speciálního státního zastupitelství, který stojí v čele Speciálního státního zastupitelství,
- c) krajsí státní zástupci, kteří stojí v čele krajských státních zastupitelství a městský státní zástupce, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Praze (dále jen „krajský státní zástupce“),
- d) okresní státní zástupci, kteří stojí v čele okresních státních zastupitelství, obvodní státní zástupci, kteří stojí v čele obvodních státních zastupitelství v Praze, a městský státní zástupce, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Brně (dále jen „okresní státní zástupce“).

(2) V rozsahu stanoveném zákonem je nejvyšší státní zástupce nadřizen vedoucímu Speciálního státního zastupitelství a krajským státním zástupcům a krajský státní zástupce okresním státním zástupcům v obvodu krajského státního zastupitelství.

§ 18

(1) Nejvyššího státního zástupce jmenuje na dobu 7 let vláda na návrh ministra spravedlnosti. Nejvyšším státním zástupcem může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 7 let, z toho nejméně 5 let ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, profesními zkušenostmi a vysokou mravní integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Nejvyšším státním zástupcem nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl. Nejvyšší státní zástupce nemůže být jmenován do této funkce na dvě po sobě jdoucí funkční období.

(2) Nejvyšší státní zástupce může být odvolán z funkce před uplynutím svého funkčního období pouze rozhodnutím kárného soudu v kárném řízení.

§ 19

(1) Vedoucího Speciálního státního zastupitelství jmenuje po provedeném výběrovém řízení ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce, a to na dobu 7 let. Vedoucím Speciálního státního zastupitelství může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 6 let, z toho nejméně 4 roky ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, profesními zkušenostmi a vysokou mravní integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Vedoucím Speciálního státního zastupitelství nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl.

(2) Krajského státního zástupce jmenuje po provedeném výběrovém řízení ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce, a to na dobu 7 let. Krajským státním zástupcem může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 5 let, z toho nejméně 4 roky ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, profesními zkušenostmi a vysokou mravní integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Krajským státním zástupcem nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl.

(3) Okresního státního zástupce jmenuje po provedeném výběrovém řízení ministr spravedlnosti na návrh krajského státního zástupce, který stojí v čele krajského státního zastupitelství, v jehož obvodu má být okresní státní zástupce jmenován, a to na dobu 7 let. Okresním státním zástupcem může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 4 let, z toho nejméně 3 roky ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, profesními zkušenostmi a vysokou mravní integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Okresním státním zástupcem nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl.

(4) Ministr spravedlnosti nemusí návrhu na jmenování vedoucího státního zástupce vyhovět.

(5) Vedoucí Speciálního státního zastupitelství, krajský státní zástupce a okresní státní zástupce může být odvolán z funkce před uplynutím svého funkčního období pouze rozhodnutím kárného soudu v kárném řízení.

§ 20

(1) Vedoucí Speciálního státního zastupitelství, krajský státní zástupce a okresní státní zástupce je do funkce vybírán podle výsledku výběrového řízení. Výběrové řízení vyhlašuje nejvyšší státní zástupce; výběrové řízení na funkci okresního státního zástupce vyhlašuje nejvyšší státní zástupce na návrh krajského státního zástupce, který stojí v čele krajského státního zastupitelství, v jehož obvodu má být okresní státní zástupce jmenován. Ve výběrovém řízení se posuzují osobnostní a odborné předpoklady pro výkon funkce vedoucího státního zástupce a záměry uchazeče spojené s výkonem funkce, cíle, jichž hodlá ve funkci vedoucího státního zástupce dosáhnout, a konkrétní opatření, která navrhuje k jejich dosažení. Současně s vyhlášením výběrového řízení nejvyšší státní zástupce stanoví bližší kritéria pro výběr v tomto výběrovém řízení.

(2) Dva členy výběrové komise jmenuje ministr spravedlnosti, dva členy jmenuje ten, kdo je oprávněn podat návrh na jmenování vedoucího státního zástupce, a jednoho člena jmenuje nejvyšší státní zástupce.

(3) Z účasti na výběrovém řízení na funkci vedoucího Speciálního státního zastupitelství, krajského státního zástupce nebo okresního státního zástupce je vyloučen státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl.

(4) Není-li ve výběrovém řízení vybrán žádný vhodný uchazeč na jmenování do funkce vedoucího státního zástupce, přihlásí-li se do výběrového řízení pouze jeden uchazeč, nebo nepřihlásí-li se do výběrového řízení nikdo, výběrové řízení se vyhlásí znovu. Jestliže ani v opakovaném výběrovém řízení není vybrán vhodný uchazeč, přihlásí se jen jeden uchazeč, nebo se nikdo nepřihlásí, pověří se určitý státní zástupce zastupováním funkce podle § 23.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti postupu při výběrovém řízení na funkci vedoucího Speciálního státního zastupitelství, krajského státního zástupce a okresního státního zástupce.

§ 21

(1) Vedoucího státního zástupce zastupuje jeho náměstek nebo náměstci v pořadí a v rozsahu jím stanoveném. Úkony náměstka učiněné v zastoupení vedoucího státního zástupce se považují za úkony vedoucího státního zástupce. Odpovědnost vedoucího státního zástupce tím není dotčena.

(2) Náměstky vedoucích státních zástupců jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti na návrh vedoucího státního zástupce, o jehož náměstka jedná. Náměstkem nejvyššího státního zástupce může být jmenován pouze státní zástupce, který vykonává funkci státního zástupce nejméně 5 let. Náměstkem nejvyššího státního zástupce nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl.

(3) Náměstky vedoucích státních zástupců lze odvolat i bez uvedení důvodu.

§ 22

(1) Vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce se této funkce může vzdát. Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém bylo písemné oznámení o vzdání se funkce doručeno tomu, kdo ho do této funkce jmenoval.

(2) Funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka zaniká též tehdy, byl-li vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce jmenován do funkce vedoucího státního zástupce jiného státního zastupitelství nebo jeho náměstka, a to dnem jmenování, nebo byl-li přeložen k výkonu funkce k jinému státnímu zastupitelství, a to dnem přeložení. Funkce náměstka vedoucího státního zástupce zaniká též tehdy, byl-li jmenován do funkce vedoucího státního zástupce.

(3) Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká vedle důvodů uvedených v odstavcích 1 a 2 též dnem, ve kterém došlo k zániku jeho funkce státního zástupce, a dnem nabytí právní moci rozhodnutí kárného soudu, kterým bylo uloženo kárné opatření odvolání z funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka. Funkce vedoucího státního zástupce dále zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo zjištěno, že vedoucí státní zástupce je nezpůsobilý k výkonu funkce vedoucího státního zástupce.

(4) Vzdání se funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, odvolání z těchto funkcí ani rozhodnutí, kterým bylo zjištěno, že vedoucí státní

zástupce je nezpůsobilý k výkonu funkce vedoucího státního zástupce, nemá za následek zánik funkce státního zástupce.

§ 23

(1) Ministr spravedlnosti může určitého státního zástupce pověřit zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka, a to na dobu nejvýše 12 měsíců; stejného státního zástupce nelze pověřit zastupováním funkce opakovaně. Pověřit zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka lze pouze na návrh toho, kdo je oprávněn podat návrh na jmenování do takové funkce. Výběrové řízení se v tomto případě neprovádí.

(2) Pověřit zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka lze tehdy, nemůže-li nebo není-li schopen vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce vykonávat svoji funkci, a to vždy nejpozději do doby jmenování nového vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka.

(3) Státní zástupce, který byl pověřen zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka, se tohoto pověření může vzdát. Pověření státního zástupce zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka zaniká uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém bylo písemné oznámení o vzdání se pověření doručeno tomu, kdo pověření učinil.

(4) Nastaly-li u osoby pověřené zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka skutečnosti, s nimiž tento zákon spojuje zánik funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, nejde-li o odvolání z funkce vedoucího státního zástupce, zanikne pověření zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka rozhodnutím o zrušení pověření toho, kdo pověření učinil.

(5) Státní zástupce se dočasně přidělí ke státnímu zastupitelství, u něhož byl pověřen zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka, nejde-li o státní zastupitelství, k němuž byl přidělen nebo přeložen. Byl-li vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce pověřen zastupováním funkce jiného vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, dnem účinnosti pověření se pozastavuje výkon původní funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, a to po dobu trvání takového pověření.

Vztahy uvnitř soustavy státního zastupitelství

§ 24

(1) Spory o příslušnost mezi státními zastupitelstvími rozhoduje státní zastupitelství, které je vůči těmto státním zastupitelstvím nejbližší vyšší.

(2) Nejbližší vyšší státní zastupitelství rozhoduje o odnětí a přikázání věci jinému nižšímu státnímu zastupitelství, jestliže vedoucí státní zástupce příslušného nižšího státního zastupitelství je podle právních předpisů upravujících řízení vyloučen z projednávání věci, nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Jsou-li důvodné pochybnosti o nepodjatosti projednání věci u příslušného státního zastupitelství nebo jsou-li dány jiné důležité důvody, může být věc příslušnému státnímu zastupitelství odňata a přikázána jinému státnímu zastupitelství téhož druhu a stupně; o odnětí a přikázání rozhodne nejbližší vyšší státní zastupitelství. Vzniknou-li důvodné pochybnosti o nepodjatosti a nestrannosti projednání věci u Speciálního státního zastupitelství, může mu být věc Nejvyšším státním zastupitelstvím odňata a přikázána státnímu zastupitelství, jehož příslušnost se určí podle § 12.

(4) Nejblíže vyšší státní zastupitelství rozhoduje o opravných prostředcích podaných proti rozhodnutí nejblíže nižšího státního zastupitelství v jeho obvodu, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak, a proti rozhodnutí, ke kterým dalo nejblíže nižší státní zastupitelství pokyn nebo se kterým toto státní zastupitelství vyslovilo souhlas. O opravných prostředcích proti rozhodnutí Nejvyššího státního zastupitelství rozhoduje nejvyšší státní zástupce, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.

(5) Je-li z rozhodování vyloučen vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, které ve věci vykonává dohled nebo které rozhoduje o opravných prostředcích nebo o vyloučení vedoucího státního zástupce, který je příslušný k vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy nebo přezkoumání důvodnosti jejího vyřízení, postupuje se podle odstavce 2 obdobně; pokud jde o nejvyššího státního zástupce, tento postup se neužije. Státní zastupitelství, jemuž byla věc přikázána, vykonává dohled, rozhoduje o opravných prostředcích nebo jeho vedoucí vyřizuje stížnost na chování nebo na průtahy nebo přezkoumává důvodnost jejího vyřízení namísto státního zastupitelství, jemuž byla věc odňata.

(6) O sporech o příslušnost, o odnětí a přikázání věci a o opravných prostředcích se rozhoduje usnesením, proti kterému není opravný prostředek přípustný, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.

§ 25

(1) Úkony, které by příslušné státní zastupitelství mohlo provést jen s obtížemi nebo s neúměrnými náklady nebo které v jeho obvodu provést nelze, provede na dožádání jiné státní zastupitelství. Úkony, které nelze provést v obvodu příslušného státního zastupitelství, může příslušné státní zastupitelství provést též prostřednictvím videokonferenčního zařízení.

(2) Nemůže-li dožádané státní zastupitelství provést úkon ve svém obvodu, postoupí dožádání státnímu zastupitelství, v jehož obvodu lze úkon provést, je-li mu to známo; jinak dožádání vrátí.

(3) Prošetřením podnětu k využití některého oprávnění nejvyššího státního zástupce může Nejvyšší státní zastupitelství pověřit nižší státní zastupitelství.

Dohled v soustavě státního zastupitelství

§ 26

(1) Nejblíže vyšší státní zastupitelství je oprávněno vykonávat dohled nad postupem nejblíže nižších státních zastupitelství ve svém obvodu při vyřizování věcí spadajících do jejich působnosti a dávat jim k jejich postupu písemné pokyny. Dohled lze vykonat v konkrétní věci i ve věcech určitého druhu a lze jej vykonat i opakovaně.

(2) Účelem dohledu je zajištění jednotného, zákonného, odborného a účinného výkonu působnosti státních zástupců nižšího státního zastupitelství. Výkonem dohledu se nesmí zasahovat do nestranného a samostatného výkonu působnosti státního zástupce a jeho nezávislosti na vnějších vlivech.

(3) Dohled nad postupem Speciálního státního zastupitelství se nevykonává.

(4) Vyšší státní zastupitelství není oprávněno vykonávat dohled nad postupem nižšího státního zastupitelství, který je výkonem dohledu.

(5) Dohled se nevykoná, byla-li ve věci podána soudu obžaloba, návrh na potrestání, návrh na schválení dohody o vině a trestu, byla-li soudu podána žaloba nebo návrh na zahájení řízení nebo byl-li učiněn vstup do již zahájeného řízení.

(6) Řízení o opravných prostředcích a vyžadování informací za účelem zpracování zprávy o činnosti státního zastupitelství za uplynulý rok nebo zvláštních zpráv o postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství (dále jen „zvláštní zpráva“) se za výkon dohledu nepovažuje.

§ 27

(1) Dohled lze vykonat na základě podnětu fyzické či právnické osoby, jejíž práva nebo povinnosti jsou postupem státního zastupitelství přímo dotčeny, nebo na základě podnětu ministerstva, orgánu veřejné moci, jehož působnosti se věc přímo dotýká (dále jen „podnět k výkonu dohledu“), anebo z vlastní iniciativy.

(2) Dohled se nevykoná, bylo-li již v téže věci rozhodnuto v řízení o řádném opravném prostředku podaném proti rozhodnutí státního zástupce. To nebrání využití informací obsažených v podnětu k výkonu dohledu v řízení, pokud to přichází v úvahu.

(3) Je-li podnět k výkonu dohledu doručen státnímu zastupitelství, vůči jehož postupu směřuje, a nebude-li podnětu k výkonu dohledu v plném rozsahu vyhověno, předloží se nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství. O předložení podnětu k výkonu dohledu nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství se podatel vyrozumí.

(4) O vyřízení podnětu k výkonu dohledu se podatel písemně vyrozumí nejpozději do 2 měsíců ode dne doručení podnětu k výkonu dohledu nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství nebo státnímu zastupitelství, u něhož působí státní zástupce, jehož postupu se podnět k výkonu dohledu týká. Tuto lhůtu může vedoucí státní zástupce prodloužit z důležitých důvodů, zejména pokud v jejím průběhu nelze získat podklady potřebné pro vyřízení podnětu k výkonu dohledu; o prodloužení lhůty je třeba podatele písemně vyrozumět.

(5) Vyřídilo-li podnět k výkonu dohledu nejbližší vyšší státní zastupitelství, vyřízení je konečné a další podnět k výkonu dohledu se již nevyřizuje. O tom je třeba podatele poučit.

(6) O zahájení a ukončení výkonu dohledu a jeho důvodech se vyrozumí státní zastupitelství, vůči němuž dohled směřuje. Po ukončení dohledu vyšší státní zastupitelství seznámí příslušné nižší státní zastupitelství se svými zjištěními, a pokud to přichází v úvahu, uloží mu opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Ukončení dohledu nevyklučuje oprávnění následně vyžadovat v takové věci nebo ve věcech určitého druhu informace o učiněných opatřeních či o průběhu a výsledku řízení.

(7) Dohled lze vykonat i před zahájením trestního řízení, a to v rozsahu oprávnění státního zástupce nejbližší nižšího státního zastupitelství vůči policejnímu orgánu podle trestního řádu.

§ 28

Dohled lze vykonat i nad postupem právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství, pokud se samostatnou činností podílejí na výkonu působnosti státního zastupitelství. Ustanovení o odmítnutí splnění pokynu se nepoužije.

§ 29

Při výkonu dohledu je nejbližší vyšší státní zastupitelství oprávněno

a) přezkoumat věc, kterou nejbližší nižší státní zastupitelství vyřizuje,

- b) provádět prověrky v takové věci nebo ve věcech určitého druhu, je-li to odůvodněno poznatky, jež má nejbližší vyšší státní zastupitelství k dispozici, nebo je-li nejbližší nižší státní zastupitelství v takové věci nečinné,
- c) vyžadovat v takové věci nebo ve věcech určitého druhu informace nebo stanoviska,
- d) dávat pokyny v jednotlivé věci vyřizované nejbližší nižším státním zastupitelstvím za podmínek stanovených zákonem, nebo
- e) odejmout věc nejbližší nižšímu státnímu zastupitelství a vyřídit ji samo, nesplní-li nižší státní zastupitelství uložený pokyn anebo ho ze zákonných důvodů odmítne.

§ 30

(1) Pokyn daný nejbližší vyšším státním zastupitelstvím státnímu zástupci nebo státnímu zastupitelství musí být písemný, musí být jako pokyn výslovně označen, musí být jednoznačný a musí v něm být uvedena ustanovení zákona, o něž se opírá. Neobsahuje-li pokyn náležitosti uvedené ve větě první, nepřihlíží se k němu.

(2) Pokud jsou v rozporu pokyn nejbližší vyššího státního zastupitelství daný při výkonu dohledu a pokyn vedoucího státního zástupce při výkonu jeho řídicích a kontrolních oprávnění, postupuje státní zástupce podle pokynu daného nejbližší vyšším státním zastupitelstvím. Ustanovení o možnosti odmítnout splnění pokynu nejbližší vyššího státního zastupitelství nebo vedoucího státního zástupce tím nejsou dotčena.

§ 31

(1) Státní zástupce nejbližší nižšího státního zastupitelství může pokyn nejbližší vyššího státního zastupitelství daný při výkonu dohledu písemně odmítnout pro rozpor se zákonem.

(2) Státní zástupce nejbližší nižšího státního zastupitelství může pokyn nejbližší vyššího státního zastupitelství daný při výkonu dohledu písemně odmítnout i tehdy, má-li za to, že pokyn vychází z výkladu, který je ve zjevném rozporu s názorem obecně zastávaným právní naukou a ustálenou rozhodovací praxí (dále jen „uznávaný výklad práva“). Takto však není oprávněn postupovat, jestliže závaznost právního názoru uvedeného v pokynu vyplývá z ustanovení tohoto zákona nebo jiného právního předpisu.

(3) Při odmítnutí splnění pokynu je státní zástupce povinen uvést, v čem spatřuje rozpor se zákonem, včetně odkazu na jeho konkrétní ustanovení, nebo odůvodnit zjevný rozpor s uznávaným výkladem práva.

(4) Odmítne-li státní zástupce splnit pokyn daný nejbližší vyšším státním zastupitelstvím z důvodů uvedených v odstavcích 1 nebo 2, předloží věc vedoucímu státnímu zástupci, který buď věc státnímu zástupci odejme a vyřídí ji sám, nebo ji předloží nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství s návrhem na rozhodnutí, že se věc nejbližší nižšímu státnímu zastupitelství odnímá.

(5) Nejbližší vyšší státní zastupitelství přezkoumá pokyn a netrvá-li na jeho splnění, vezme jej zpět. Pokud na jeho splnění trvá, věc nižšímu státnímu zastupitelství odejme a vyřídí ji samo.

(6) O odejmutí věci nižšímu státnímu zastupitelství a o tom, že ve věci bude působit nejbližší vyšší státní zastupitelství, se rozhoduje usnesením, proti kterému není přípustná stížnost, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.

Řídící a kontrolní oprávnění vedoucích státních zástupců

§ 32

(1) Vedoucí státní zástupce je oprávněn kontrolovat a usměrňovat postup státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a odborných zaměstnanců činných u státního zastupitelství, v jehož čele stojí.

(2) Výkon řídicích a kontrolních oprávnění vedoucího státního zástupce nesmí nepřiměřeně zasahovat do nezávislosti státních zástupců na vnějších vlivech či nahrazovat nestranný a samostatný výkon jejich působnosti. Vedoucí státní zástupce může zasahovat do věci vyřizované při výkonu zákonem stanovené působnosti státního zastupitelství jen v mezích a prostředky, které stanoví tento zákon nebo jiný právní předpis. V rámci svých řídicích a kontrolních oprávnění může vedoucí státní zástupce do věci vyřizované u státního zastupitelství, v jehož čele stojí, zasahovat jen za účelem zajištění jednotného, zákonného, odborného a účinného výkonu působnosti státních zástupců.

(3) Výkonem řídicích a kontrolních oprávnění může vedoucí státní zástupce pověřit jiného státního zástupce.

(4) Vedoucí státní zástupce je povinen zejména

- a) dbát o jednotný, zákonný, odborný a účinný postup ve věcech svěřených do působnosti státního zastupitelství, v jehož čele stojí,
- b) dbát o plynulost řízení a o to, aby při vyřizování věcí nedocházelo k nedůvodným průtahům,
- c) respektovat pokyny nejbližší vyššího státního zastupitelství vydané při výkonu dohledu, s výjimkou pokynů, jejichž splnění bylo podle ustanovení tohoto zákona odmítnuto,
- d) vytvářet pracovní podmínky a organizační předpoklady pro náležitý výkon působnosti jím řízeného státního zastupitelství, pro nezávislý a samostatný výkon působnosti státních zástupců, jakož i plnění pracovních úkolů právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství,
- e) sledovat profesní růst státních zástupců a
- f) plnit vůči státním zástupcům, právním čekatelům, vyšším úředníkům státního zastupitelství a ostatním zaměstnancům zařazeným k výkonu práce na státním zastupitelství povinnosti vedoucího zaměstnance podle jiného právního předpisu.

(5) Vedoucí státní zástupce stanoví v souladu se zásadami uvedenými ve vzorovém organizačním řádu vnitřní organizaci státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a pravidla pro rovnoměrné a nediskriminační rozdělení agendy státního zastupitelství mezi státní zástupce a zaměstnance státního zastupitelství (dále jen „rozvrh práce“), přitom zajistí specializaci státních zástupců podle zásad pro určení specializací státních zástupců (§ 35 odst. 2).

(6) Vedoucí státní zástupce vydá v souladu se zásadami uvedenými ve vzorovém pracovním řádu pracovní řád státního zastupitelství, v jehož čele stojí. Pracovní řád okresního státního zastupitelství vydá krajský státní zástupce po projednání s příslušným okresním státním zástupcem.

(7) Vedoucí státní zástupce je oprávněn

- a) dávat státním zástupcům za účelem usměrňování a kontroly jejich postupu při vyřizování věcí v příslušnosti státního zastupitelství pokyny, a to i ve věcech určitého druhu,

- b) za splnění podmínek stanovených tímto zákonem věc státnímu zástupci odejmout a přidělit ji k vyřízení jinému státnímu zástupci,
- c) za účelem postupu v konkrétní věci nebo věcech určitého druhu ustanovovat meziresortní, víceborové, odborné nebo zvláštní týmy pro řešení otázek souvisejících s výkonem působnosti státního zastupitelství,
- d) vyhradit si za podmínek stanovených tímto zákonem kteroukoli věc k vyřízení, v takové věci je pak činný po celou dobu řízení,
- e) sjednávat se státními zástupci dohody o rozšíření kvalifikace,
- f) vysílat státní zástupce a ostatní zaměstnance na pracovní cesty a
- g) vymezit věci, v nichž bude podepisovat důležité písemnosti; ustanovení odstavce 2 tím není dotčeno.

(8) Pokyn k tomu, aby

- a) nebyl sepsán záznam o zahájení úkonů trestního řízení,
- b) nebylo zahájeno trestní stíhání,
- c) nebyl podán návrh na vzetí obviněného do vazby,
- d) byl obviněný propuštěn z vazby,
- e) nebyl podán návrh na nařízení domovní prohlídky, prohlídky jiných prostor a pozemků nebo odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu nebo na vydání příkazu k zjištění údajů o telekomunikačním provozu,
- f) nebyla podána obžaloba, návrh na schválení dohody o vině a trestu nebo návrh na potrestání,
- g) nebyl podán řádný opravný prostředek nebo návrh na podání mimořádného opravného prostředku či podnět k němu, nebo
- h) věc byla odložena nebo odevzdána či postoupena jinému orgánu, trestní stíhání bylo zastaveno, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, bylo schváleno narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo od trestního stíhání odstoupeno,

lze vydat jen zcela výjimečně; takový pokyn musí být písemný, jednoznačný a musí v něm být uvedena ustanovení zákona, o něž se opírá.

(9) Vedoucí státní zástupce stvrdí písemně na žádost dotčeného státního zástupce pokyn, který mu vydal.

§ 33

(1) Státní zástupce je povinen řídit se pokyny vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce vydanými při výkonu řídicích a kontrolních oprávnění. Takový pokyn může odmítnout z důvodů, za podmínek a způsobem uvedeným v § 31 odst. 1 až 3.

(2) Nevezme-li vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce pokyn po jeho odmítnutí zpět, předloží věc nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství se svým stanoviskem.

(3) Nejbližší vyšší státní zastupitelství věc přezkoumá a pokyn v namítané části buď potvrdí anebo jej zruší a věc vrátí zpět nejbližší nižšímu státnímu zastupitelství k dalšímu řízení. Pokyn podle § 32 odst. 8 zruší, jestliže nebyly dány důvody pro jeho vydání nebo takový pokyn nemá požadované náležitosti. Vedoucí státní zástupce nižšího státního zastupitelství i státní zástupce, který pokyn odmítl splnit, jsou rozhodnutím nejbližší vyššího

státního zastupitelství vázání. Splnění pokynu, který byl shledán zákonným nebo odpovídajícím uznávanému výkladu práva, nelze z týchž důvodů znovu odmítnout.

(4) Je-li splnění pokynu podle odstavce 1 vázáno zákonnou lhůtou, pro kterou musí být pokyn vykonán bezodkladně, státní zástupce je povinen jej splnit. Má-li státní zástupce za to, že jsou dány důvody pro odmítnutí pokynu, je povinen uvést, v čem spatřuje rozpor se zákonem, včetně odkazu na jeho konkrétní ustanovení, nebo odůvodnit zjevný rozpor s uznávaným výkladem práva, a dále se postupuje podle odstavců 2 a 3. Shledá-li nejbližší vyšší státní zastupitelství, že pokyn odporuje zákonu nebo vychází z výkladu, který je v zjevném rozporu s uznávaným výkladem práva, a nejde o případ, kdy by závaznost právního názoru uvedeného v pokynu vyplývala z ustanovení tohoto zákona nebo jiného právního předpisu, přijme opatření k nápravě.

(5) V jednání před soudem není státní zástupce vázán pokynem vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce v případě, že v průběhu jednání dojde ke změně důkazní situace.

§ 34

(1) V rozvrhu práce vedoucí státní zástupce stanoví rozdělení agendy mezi jednotlivé státní zástupce a zaměstnance státního zastupitelství, pravidla jejich vzájemného zastupování a zásady podepisování důležitých písemností.

(2) Vedoucí státní zástupce nebo jiný jím pověřený státní zástupce může státnímu zástupci odejmout věc a přidělit ji jinému státnímu zástupci,

- a) nemůže-li státní zástupce věc vyřídit z důvodu delší dobu trvající nepřítomnosti; pravidla vzájemného zastupování státních zástupců uvedená v rozvrhu práce tím nejsou dotčena,
- b) je-li státní zástupce, jemuž byla věc přidělena, nečinný nebo se v jeho postupu vyskytnou neodůvodněné průtahy a nápravy vad nelze účinně dosáhnout jinak,
- c) byla-li provedena kontrola postupu státního zástupce ve věcech, jež vyřizuje, a je-li potřebné přijmout opatření k nápravě zjištěných vad, nebo
- d) vyjde-li dodatečně najevo, že věc měla být podle rozvrhu práce přidělena jinému státnímu zástupci.

(3) Jsou-li dány důvody uvedené v § 16 odst. 4, vedoucí státní zástupce nebo jiný jím pověřený státní zástupce státnímu zástupci věc odejme a přidělí ji jinému státnímu zástupci vždy.

(4) Vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce si může vyřízení věci přidělené jinému státnímu zástupci z důležitých důvodů vyhradit. Důvody pro takové opatření uvede ve spisu státního zastupitelství. Takto vyhrazenou věc je povinen vyřídit sám.

ČÁST ČTVRTÁ

OPRÁVNĚNÍ NEJVYŠŠÍHO STÁTNÍHO ZÁSTUPCE

§ 35

Základní oprávnění nejvyššího státního zástupce

(1) Nejvyšší státní zástupce zastupuje soustavu státního zastupitelství navenek.

(2) Ke sjednocení a usměrnění postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství, zajištění jednotné vnitřní organizace státního zastupitelství i jednotného výkonu

spisové služby, vymezení zásad pro určení specializací státních zástupců, stanovení vzorového pracovního řádu a kritérií posuzování profesního růstu státních zástupců může nejvyšší státní zástupce po projednání s ministrem spravedlnosti vydávat pokyny obecné povahy; tyto pokyny jsou závazné pro státní zástupce, a pokud tak nejvyšší státní zástupce v pokynu obecné povahy stanoví, i pro další zaměstnance zařazené k výkonu práce na státním zastupitelství.

(3) Nejvyšší státní zástupce může vydávat pro státní zastupitelství stanoviska ke sjednocení výkladu zákonů a jiných právních předpisů při výkonu působnosti státního zastupitelství. Nejvyšší státní zástupce dále může vydávat metodické návody k sjednocení výkonu působnosti státního zastupitelství.

(4) Pokud v souvislosti s výkonem působnosti státního zastupitelství získá nejvyšší státní zástupce poznatky o nejednotnosti postupu a rozhodování soudů, je oprávněn podat předsedovi Nejvyššího soudu podnět k tomu, aby navrhl Nejvyššímu soudu zaujetí stanoviska k výkladu zákona nebo jiného právního předpisu. Obdobné oprávnění má nejvyšší státní zástupce i vůči předsedovi Nejvyššího správního soudu.

(5) Nejvyšší státní zástupce vykonává další oprávnění podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu.

(6) Ministr spravedlnosti projednává s nejvyšším státním zástupcem priority trestní politiky nebo jiné politiky v oblasti působnosti ministerstva, které se týkají činnosti státního zastupitelství.

§ 36

Kontrola skončené věci

(1) Nejvyšší státní zástupce může Nejvyššímu státnímu zastupitelství nařídit provedení kontroly skončené věci. Podle výsledků kontroly lze uložit určitý postup, vyslovit závazný právní názor nebo učinit jiná závazná opatření k nápravě. Nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak, nelze zrušit rozhodnutí státního zástupce nebo je nahradit rozhodnutím vlastním.

(2) Za účelem provedení kontroly skončené věci může státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství vyžadovat od nižších státních zastupitelství spisy, dokumenty a zprávy a provádět prověrky.

(3) Státní zastupitelství, které bylo činné ve věci, v níž byla provedena kontrola skončené věci, je povinno Nejvyšší státnímu zastupitelství informovat o tom, jaká opatření byla učiněna a s jakým výsledkem byla věc skončena.

§ 37

Zrušení nezákonného příkazu k zachovávaní právních předpisů

(1) Státní zástupce, který při výkonu dozoru nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se v souladu se zákonem omezuje osobní svoboda [§ 3 odst. 1 písm. b)], vydal příkaz k zachovávaní právních předpisů nebo nařízení propuštění osoby z takového zařízení, je povinen jej neprodleně po jeho vydání doručit Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

(2) Nejvyšší státní zástupce může ve lhůtě 3 měsíců ode dne doručení příkazu uvedeného v odstavci 1 nebo ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení nařízení uvedeného v odstavci 1 Nejvyššímu státnímu zastupitelství tento příkaz nebo nařízení zrušit. Pro účely tohoto oprávnění nejvyššího státního zástupce je Nejvyšší státnímu zastupitelství oprávněno vyžadovat od nižších státních zastupitelství spisy, dokumenty a zprávy a provádět prověrky. K ověření

zákonnosti příkazu nebo nařízení může provádět prověrky i v zařízení, v němž se omezuje osobní svoboda.

(3) Pokud podle povahy věci přichází v úvahu opětovné vydání příkazu uvedeného v odstavci 1, nejvyšší státní zástupce současně se zrušením příkazu věc vrátí státnímu zastupitelství, jehož státní zástupce nezákonný příkaz vydal; státní zástupce je vázán právním názorem nejvyššího státního zástupce a je povinen provést úkony a doplnění příkazu, jejichž provedení nejvyšší státní zástupce nařídil.

(4) Nejvyšší státní zástupce může pozastavit výkon příkazu uvedeného v odstavci 1 do doby rozhodnutí o zrušení příkazu. Nerozhodne-li poté nejvyšší státní zástupce ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o zrušení příkazu, příkaz se provede.

ČÁST PÁTÁ

PRÁVNÍ PROSTŘEDKY ZAJIŠŤUJÍCÍ ČINNOST STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ A PODÁNÍ K JEHO ČINNOSTI

§ 38

Zapůjčování spisů a dokumentů a povinnost součinnosti

(1) Ministerstva a jiné orgány veřejné moci jsou povinny státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti v konkrétní věci bez průtahů zapůjčovat na nezbytnou dobu spisy a dokumenty. Státní zástupci mají právo v mezích výkonu působnosti státního zastupitelství do zapůjčených spisů a dokumentů nahlížet a pořizovat z nich opisy, výpisy a kopie.

(2) Ministerstva a jiné orgány veřejné moci jsou povinny bez průtahů vyhovět žádostem státního zastupitelství činěným v mezích jeho působnosti a podávat mu potřebná vysvětlení. Peněžité plnění za vyřízení žádosti přísluší, jen pokud to stanoví jiný právní předpis.

(3) Pro účely výkonu oprávnění podat soudu návrh na zahájení řízení nebo žalobu podle jiného právního předpisu jsou státní zastupitelství a nejvyšší státní zástupce oprávněni

- a) provádět potřebná zjištění u orgánů veřejné moci, a to i nad rámec oprávnění vyplývajících z odstavců 1 a 2, zejména mohou vstoupit po předchozím vyrozumění do sídla příslušného orgánu veřejné moci nebo do jiných objektů, pokud je to s ohledem na povahu zjišťovaných skutečností potřebné, požadovat na místě předložení spisů nebo podání vysvětlení nebo vyjádření,
- b) dát podnět k provedení kontroly kontrolnímu orgánu, který je příslušný vykonávat kontrolu v oblasti, jíž se oprávnění státního zastupitelství podat návrh na zahájení řízení nebo žalobu týká, nebo
- c) dát podnět k provedení kontroly Nejvyššímu kontrolnímu úřadu.

(4) Povinnosti podle odstavců 1 a 2 a podle odstavce 3 písm. a) se vztahují i na právnické osoby; na fyzické osoby se vztahují v rozsahu, ve kterém je jim jiným právním předpisem svěřen výkon státní správy nebo ve kterém vykonávají podnikatelskou činnost.

(5) Soudy jsou povinny umožnit státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti nahlížet do soudních spisů a pořizovat si z nich opisy, výpisy a kopie. Pokud státní zastupitelství při výkonu své působnosti požádá soud o zapůjčení spisu, soud může jeho žádost odmítnout, jen pokud tomu brání závažné důvody, zejména pokud státní zástupce požádá o zapůjčení spisu v probíhajícím řízení, jehož je stranou.

(6) Ustanoveními odstavců 1 až 5 nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů o ochraně utajovaných informací, ochrana obchodního tajemství ani ochrana zákonem uložené nebo uznané povinnosti mlčenlivosti. Za zákonem uznanou povinnost mlčenlivosti se pro účely tohoto zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen zákonem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě zákona.

§ 39

Podání vysvětlení

(1) Pokud jiný právní předpis nestanoví jinak, je každý povinen dostavit se na výzvu ke státnímu zastupitelství a podat zde potřebné vysvětlení. O obsahu vysvětlení a o průběhu tohoto úkonu se sepíše záznam.

(2) Vysvětlení nelze požadovat o okolnostech týkajících se utajovaných informací chráněných jiným právním předpisem od toho, kdo je povinen je zachovat v tajnosti, nebo od toho, kdo by vysvětlením porušil jinou zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl těchto povinností zproštěn tím, kdo je k tomu podle jiného právního předpisu oprávněn.

(3) Vysvětlení může odepřít osoba, která by tím sebe nebo osobu blízkou vystavila nebezpečí postihu za přestupek nebo za jiný správní delikt, postihu za kárné provinění nebo nebezpečí trestního stíhání. Státní zastupitelství je oprávněno důvodnost odepření přezkoumat, zda není v rozporu s účelem, pro který je vysvětlení požadováno.

(4) Kdo se dostaví na výzvu podle odstavce 1, má nárok na náhradu prokázaného ušlého výdělku a na náhradu výdajů za podmínek a ve výši stanovených jiným právním předpisem. Tuto náhradu poskytuje stát prostřednictvím státního zastupitelství, které výzvu vydalo. Nárok na náhradu nemá ten, kdo byl státním zastupitelstvím vyzván k podání vysvětlení v důsledku vlastního protiprávního jednání nebo kdo podává vysvětlení výhradně ve vlastním zájmu.

(5) Nárok na náhradu uvedenou v odstavci 4 zaniká, pokud nebyl uplatněn ve lhůtě 3 dnů ode dne podání vysvětlení; o tom musí být osoba, jíž nárok na náhradu vznikl, poučena.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nepoužijí, pokud se na postup státního zastupitelství při požadování vysvětlení vztahuje jiný právní předpis.

§ 40

Pořádková pokuta

(1) Tomu, kdo bez dostatečné omluvy nevyhoví výzvě státního zastupitelství podle § 39 odst. 1, může státní zastupitelství uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč, popřípadě může nařídit jeho předvedení. Pořádkovou pokutu je možno uložit i opakovaně.

(2) Proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížnost lze podat u státního zastupitelství, které pořádkovou pokutu uložilo, ve lhůtě 3 dnů od doručení rozhodnutí o uložení pokuty. Jestliže státní zastupitelství stížnosti samo nevyhoví, předloží ji bezodkladně k rozhodnutí nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství nebo nejvyššímu státnímu zástupci, uložilo-li pořádkovou pokutu Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Na oznamování rozhodnutí o pořádkové pokutě, běh lhůt, určení náležitostí písemného vyhotovení takového rozhodnutí, rozhodování o stížnosti proti němu a na předvedení osoby se jinak užijí obdobně ustanovení trestního řádu.

(4) Pravomocné rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je vykonatelné uplynutím lhůty k plnění. Při správě placení této pokuty se postupuje podle daňového řádu.

(5) Nevyhoví-li takové výzvě státního zastupitelství podle § 39 odst. 1 osoba, která je ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence, státní zastupitelství ji může přenechat řediteli věznice, vazební věznice nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence k uložení pořádkového opatření nebo ke kázeňskému potrestání. Příslušný ředitel je povinen o výsledku státního zastupitelství vyrozumět.

§ 41

Odborné vyjádření, přibrání znalce a tlumočnicka

(1) Je-li k objasnění okolnosti důležité pro postup státního zastupitelství při výkonu působnosti podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu potřeba odborných znalostí, může si státní zastupitelství vyžádat odborné vyjádření znalce nebo fyzické nebo právnické osoby, která má potřebné odborné předpoklady.

(2) Nepostačuje-li vyžádání odborného vyjádření podle odstavce 1, může státní zastupitelství přibrat znalce.

(3) Je-li třeba přetlumočit obsah písemnosti nebo vysvětlení, státní zastupitelství může přibrat tlumočnicka.

(4) Na postup při podávání odborného vyjádření, výběru znalce a tlumočnicka, na důvody jejich vyloučení a poskytování odměny za znalecký posudek nebo úkon tlumočnicka se přiměřeně užití trestní řád.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se nepoužijí, pokud státní zastupitelství postupuje při vyžadování odborných vyjádření a přibrání znalců a tlumočnicků podle jiného právního předpisu.

§ 42

Přijímání a vyřizování podání

(1) Podání se posuzuje podle svého obsahu.

(2) Podání lze učinit písemně nebo ústně do protokolu. Písemné podání se činí v listinné podobě nebo v elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě, na technickém nosiči dat nebo telefaxem. Podání v elektronické podobě činěné prostřednictvím veřejné datové sítě se činí do datové schránky nebo elektronickou poštou elektronicky podepsané podle jiného právního předpisu.

(3) Z podání musí být patrné, kdo jej podává, které věci se týká, čeho a z jakých důvodů se podatel po státním zastupitelství domáhá. Nemá-li podání některou z uvedených náležitostí a není-li ani po upozornění ve stanovené lhůtě podatelem doplněno, státní zastupitelství jej přešetří jen tehdy, pokud obsahuje dostatečné údaje pro to, aby jeho obsah bylo možno prověřit, jinak jej bez opatření založí.

(4) Není-li vyřízení podání v působnosti státního zastupitelství, jemuž bylo učiněno, a je-li z podání zřejmé, že k jeho vyřízení je příslušný jiný orgán veřejné moci, státní zastupitelství neprodleně podání zašle podateli a vyrozumí jej o tom, kdo je příslušný k vyřízení podání. Jestliže z obsahu podání příslušnost nevyplývá a jeho obsah zjevně nesouvisí s činností státního zastupitelství, státní zastupitelství o tom podatele vyrozumí a podání založí.

(5) Obsahuje-li podání potřebné náležitosti a jeho vyřízení je v působnosti státního zastupitelství, jemuž bylo učiněno, státní zastupitelství jeho důvodnost přezkoumá. Zjistí-li porušení zákona nebo jiného právního předpisu, přijme v rámci své působnosti příslušná opatření ke zjednání nápravy, jinak, nepřijme-li jiné opatření, podání pro nedůvodnost založí a podatele o tomto vyrozumí.

(6) Státní zastupitelství je povinno o způsobu vyřízení podání podatele vyrozumět nejpozději do 2 měsíců od doručení nebo postoupení podání. Tuto lhůtu může vedoucí státní zástupce prodloužit z důležitých důvodů, zejména pokud v jejím průběhu nelze získat podklady potřebné pro vyřízení podání; o prodloužení lhůty je třeba podatele písemně vyrozumět.

(7) Ustanovení odstavců 3 až 6 se nevztahují na podněty k výkonu dohledu, na stížnosti na chování nebo na průtahy a na podání činěná státnímu zastupitelství podle jiného právního předpisu.

§ 43

Stížnost na chování nebo na průtahy

(1) Každý je oprávněn podat stížnost na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství nebo na nevhodné chování státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství.

(2) K vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy

- a) proti státnímu zástupci je příslušný vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, kde je státní zástupce, proti němuž stížnost směřuje, činný,
- b) proti právnímu čekateli, asistentovi státního zástupce, vyššímu úředníkovi státního zastupitelství nebo zaměstnanci zařazenému k výkonu práce na státním zastupitelství, je příslušný vedoucí státní zástupce tohoto státního zastupitelství,
- c) proti okresnímu státnímu zástupci je příslušný krajský státní zástupce, jenž je mu nadřízen,
- d) proti krajskému státnímu zástupci a vedoucímu Speciálního státního zastupitelství je příslušný nejvyšší státní zástupce,
- e) proti nejvyššímu státnímu zástupci je příslušný ministr spravedlnosti; vyřízení stížnosti ministrem spravedlnosti je konečné.

(3) Stížnost na chování nebo na průtahy se podává u toho, kdo je příslušný k jejímu vyřízení.

(4) Ten, kdo je příslušný k vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy, je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené; vyžaduje-li to řádné prošetření stížnosti, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě požádá o vyjádření další osoby, které mohou přispět k objasnění věci. Pokud byla stížnost na chování nebo na průtahy shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, sdělí stěžovateli v rámci vyrozumění o vyřízení stížnosti, jaká opatření byla přijata pro odstranění zjištěných závad.

(5) Je-li obsahem stížnosti stížnost na chování, je třeba ji přešetřit ve lhůtě 2 měsíců od obdržení stížnosti, kterou lze překročit jen výjimečně za stejných podmínek jako u jiných podání, nejvýše však o 2 měsíce. Je-li obsahem stížnosti stížnost na průtahy v řízení, je třeba ji přešetřit ve lhůtě 1 měsíce od obdržení stížnosti, kterou lze překročit jen výjimečně za stejných podmínek jako u jiných podání, nejvýše však o 1 měsíc.

(6) Není-li stěžovatel spokojen se způsobem vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy, může požádat o přezkoumání jejího vyřízení vedoucího státního zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství; v případě stížnosti na chování nebo na průtahy vyřizované nejvyšším státním zástupcem pak ministra spravedlnosti. Při přezkoumávání vyřízení stížnosti

se postupuje přiměřeně podle odstavce 4. Rozhodnutí po přezkoumání vyřízení v téže věci je konečné a věc již nelze znovu přezkoumávat.

(7) Žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti, jejímž obsahem je stížnost na chování, je třeba vyřídit ve lhůtě 2 měsíců od obdržení žádosti a žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti, jejímž obsahem je stížnost na průtahy v řízení, do 1 měsíce od obdržení žádosti. Tyto lhůty lze překročit jen výjimečně za stejných podmínek jako u jiných podání, nejvýše však o další 2 měsíce.

(8) Je-li v téže věci podána stejným stěžovatelem další stížnost na chování nebo na průtahy nebo další žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti, aniž by obsahovala nové skutečnosti, bez dalšího šetření se založí a stěžovatel se již nevyrozumívá; na to je třeba stěžovatele v odpovědi na předchozí stížnost nebo žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti upozornit.

(9) Ustanovení odstavců 1 až 8 se nevztahují na podněty k výkonu dohledu, případy, kdy se stížnost týká výlučně správy státního zastupitelství, nebo na stížnosti podávané podle jiného právního předpisu.

ČÁST ŠESTÁ

ZPRACOVÁVÁNÍ INFORMACÍ STÁTNÍMI ZASTUPITELSTVÍMI

§ 44

Zpráva o činnosti státního zastupitelství

(1) Nejvyšší státní zástupce nejpozději do 6 měsíců po skončení kalendářního roku předkládá prostřednictvím ministra spravedlnosti vládě zprávu o činnosti státního zastupitelství za uplynulý kalendářní rok.

(2) Součástí zprávy o činnosti je též souhrnná zpráva o činnosti Speciálního státního zastupitelství za uplynulý kalendářní rok, kterou je povinen vedoucí Speciálního státního zastupitelství předložit nejvyššímu státnímu zástupci nejpozději do 4 měsíců po skončení kalendářního roku.

§ 45

Poskytování informací v soustavě státního zastupitelství

(1) Státní zastupitelství si vzájemně poskytují informace, které potřebují k výkonu své působnosti; důvod vyžádání informace se v žádosti o poskytnutí informace vždy uvede. Informací se pro tyto účely rozumí údaje o postupu státního zastupitelství při výkonu jeho působnosti v určité věci nebo v určitých věcech a údaje, které v této souvislosti státní zastupitelství zjistilo. S právem vyžadovat informace není spojeno právo jakkoli nepřipustně zasahovat do postupu ve věci, v níž se informace vyžadují, nejde-li současně o výkon dohledu nebo výkon oprávnění nejvyššího státního zástupce podle tohoto zákona.

(2) V trestním řízení se informace podle odstavce 1 po nezbytně nutnou dobu výjimečně neposkytne, jestliže to vyžaduje povaha věci, její závažnost nebo nezbytnost nepřístupňovat informace o postupu v takové věci dalším osobám. O dočasném neposkytnutí informace sepíše státní zastupitelství, jež by informaci mělo poskytnout, záznam, který založí do spisu. Po nezbytně nutnou dobu se takové informace nezařazují ani do rejstříků a evidenčních pomůcek státního zastupitelství.

(3) Nejvyšší státní zastupitelství je při výkonu své působnosti oprávněno vyžádat si od kteréhokoliv státního zastupitelství zvláštní zprávu o postupu státních zástupců při

výkonu působnosti státního zastupitelství. Krajské státní zastupitelství si může zvláštní zprávu vyžádat i samostatně; o vyžádání zvláštní zprávy informuje Nejvyšší státní zastupitelství. Oprávnění vyšších státních zastupitelství vůči nižším státním zastupitelstvím při výkonu dohledu tím nejsou dotčena.

(4) Nejvyšší státní zastupitelství při zajišťování výkonu oprávnění a povinností nejvyššího státního zástupce může provádět potřebná zjištění u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství, které je povinno mu na jeho žádost poskytnout požadovanou součinnost. Přitom může zejména požadovat předložení spisů vedených u nižších státních zastupitelství, nahlížet do nich, pořizovat z nich opisy a výpisy a vyžadovat informace a nezbytná vysvětlení. Nejvyšší státní zastupitelství není oprávněno zasahovat do způsobu vyřizování věci, která nebyla pravomocně skončena, nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak. Zjištění může být prováděno též ve věcech týkajících se jednotného výkonu spisové služby státního zastupitelství. Pokud se zjištění přímo nezúčastnil vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce příslušného státního zastupitelství, Nejvyšší státní zastupitelství výsledky zjištění příslušnému vedoucímu státnímu zástupci oznámí.

§ 46

Předávání osobních údajů státním zastupitelstvím

K předání osobních údajů do ciziny podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu nebo podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, se nevyžaduje povolení Úřadu pro ochranu osobních údajů podle zákona o ochraně osobních údajů.

§ 47

Centrální evidence stíhaných osob

(1) Nejvyšší státní zastupitelství vede centrální evidenci stíhaných osob, která obsahuje osobní údaje vztahující se k osobám, proti kterým se trestní řízení vede, k poškozeným, popřípadě k dalším osobám na trestním řízení zúčastněným a dále údaje k trestným činům, které byly nebo měly být spáchány, a údaje s tím bezprostředně související.

(2) Centrální evidence stíhaných osob není veřejně přístupná. Přístup do centrální evidence stíhaných osob mají pouze státní zastupitelství pro potřeby výkonu své působnosti a ostatní orgány činné v trestním řízení a Probační a mediační služba pro účely trestního řízení. Pro účely plnění úkolů v Eurojustu má přístup do centrální evidence stíhaných osob také národní člen Eurojustu. Pro účely plnění úkolů podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních lze údaje z centrální evidence stíhaných osob v nezbytném rozsahu poskytnout na vyžádání též ministerstvu.

(3) Osobní údaje vedené v centrální evidenci stíhaných osob se zlikvidují

- a) po uplynutí 3 let od nabytí právní moci usnesení o odložení nebo odevzdání věci, jde-li o osobní údaje osob vedené v řízení, ve kterých nebylo zahájeno trestní stíhání nebo usnesení o zahájení trestního stíhání bylo zrušeno a věc byla odložena nebo odevzdána, nebo
- b) po uplynutí skartační lhůty podle jiného právního předpisu v ostatních případech.

CELEX: 32009D0426

Poskytování údajů ze základního registru obyvatel a z agendových informačních systémů

(1) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů ze základního registru obyvatel tyto referenční údaje:

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu na území České republiky, případně též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti,
- d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(2) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému evidence obyvatel tyto údaje o státních občanech České republiky a bývalých státních občanech, kteří pozbyli státní občanství České republiky:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se občan narodil,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) adresa místa trvalého pobytu na území České republiky, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, popřípadě též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti,
- h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- i) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání,
- j) datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o schválení smlouvy o nápomoci nebo zastoupení členem domácnosti včetně uvedení soudu, který smlouvu nebo zastoupení schválil, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o omezení svéprávnosti, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení omezení svéprávnosti, datum odvolání podpůrce soudem a datum zániku zastoupení členem domácnosti; nebylo-li opatrovníkovi rodné číslo přiděleno, datum, místo a okres jeho narození a u opatrovníka, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil; je-li opatrovníkem ustanovena právnická osoba, název a adresa sídla,

- k) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození; je-li jiným zákonným zástupcem dítěte právnická osoba, název a adresa sídla,
- l) rodinný stav, datum, místo a okres uzavření manželství, došlo-li k uzavření manželství mimo území České republiky, místo a stát, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neexistenci manželství, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který manžel prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,
- m) datum, místo a okres vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti registrovaného partnerství nebo o neexistenci registrovaného partnerství, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z registrovaných partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který registrovaný partner prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,
- n) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo manžela nebo registrovaného partnera; je-li manželem nebo registrovaným partnerem osoba, která nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo registrovaného partnera a datum jeho narození,
- o) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo dítěte; je-li dítě cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte a datum jeho narození,
- p) o osvojení údaje v rozsahu
 1. stupeň osvojení,
 2. původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení osvojence,
 3. původní a nové rodné číslo osvojence,
 4. datum, místo a okres narození a u osvojence, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,
 5. jméno, popřípadě jména, příjmení a rodná čísla osvojitelů; v případě, že osvojiteli nebylo přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození osvojitele,
 6. jméno, popřípadě jména, příjmení a rodná čísla otce a matky; pokud jim nebylo přiděleno, jejich jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
 7. datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení,
- q) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,
- r) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, poskytně se datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,

- s) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který občan nepřežil, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého,
- t) záznam o poskytnutí údajů.

(3) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému evidence obyvatel tyto údaje o cizincích, kteří jsou obyvateli:

- a) jméno, popřípadě jména,
- b) příjmení,
- c) rodné číslo; pokud nebylo přiděleno, datum narození.

(4) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z registru rodných čísel tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) v případě změny rodného čísla původní rodné číslo,
- d) den, měsíc a rok narození,
- e) místo a okres narození; u fyzické osoby narozené v cizině místo a stát, na jehož území se narodila.

(5) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému evidence občanských průkazů tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) místo a okres narození a u občana, který se narodil v cizině, místo a stát narození,
- d) číslo, popřípadě série občanského průkazu,
- e) datum vydání a datum převzetí občanského průkazu,
- f) označení úřadu, který občanský průkaz vydal,
- g) datum skončení platnosti občanského průkazu,
- h) čísla, popřípadě série ztracených, odcizených, zničených nebo neplatných občanských průkazů a datum ohlášení ztráty, odcizení, nebo zničení občanského průkazu,
- i) čísla vydaných potvrzení o občanském průkazu, doba jejich platnosti a označení úřadu, který je vydal.

(6) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému evidence cestovních dokladů tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo,
- b) místo a okres narození, v případě narození v cizině stát narození,
- c) číslo a druh vydaného cestovního dokladu,
- d) datum vydání cestovního dokladu,
- e) datum převzetí cestovního dokladu,

- f) datum skončení platnosti cestovního dokladu,
- g) označení orgánu, který cestovní doklad vydal,
- h) o ztracených, odcizených, zničených nebo neplatných cestovních dokladech číslo, datum vydání a datum skončení platnosti ztraceného, odcizeného, zničeného nebo neplatného cestovního dokladu a datum a místo ohlášení jeho ztráty, odcizení nebo zničení.

(7) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému cizinců tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě státní příslušnost,
- g) druh a adresa místa pobytu na území České republiky, popřípadě adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti,
- h) číslo a platnost oprávnění k pobytu,
- i) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu na území České republiky,
- j) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání,
- k) omezení svéprávnosti,
- l) správní nebo soudní vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,
- m) rodinný stav, datum a místo uzavření manželství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neexistenci manželství, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který manžel prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,
- n) datum a místo vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti registrovaného partnerství nebo o neexistenci registrovaného partnerství, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z registrovaných partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který registrovaný partner prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,
- o) jméno, popřípadě jména, příjmení, státní občanství, popřípadě státní příslušnost manžela nebo registrovaného partnera a jeho rodné číslo; je-li manžel nebo registrovaný partner cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,

- p) jméno, popřípadě jména, příjmení, státní občanství, popřípadě státní příslušnost dítěte, pokud je cizincem, a jeho rodné číslo; v případě, že dítěti nebylo rodné číslo přiděleno, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
- q) jméno, popřípadě jména, příjmení, státní občanství, popřípadě státní příslušnost otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce, pokud jsou cizinci, a jejich rodné číslo; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
- r) o osvojení, pokud je cizincem,
1. stupeň osvojení,
 2. původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení osvojení,
 3. původní a nové rodné číslo osvojení,
 4. datum a místo narození, státní občanství, popřípadě státní příslušnost,
 5. rodná čísla osvojitelů; v případě, že osvojiteli nebylo přiděleno rodné číslo, údaje o jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození osvojitelů,
 6. rodná čísla otce a matky; pokud jim nebylo přiděleno, údaje o jejich jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození; tyto údaje se neposkytují, pokud se jedná o osvojení narozeného ženě s trvalým pobytem v České republice, která jej porodila a písemně požádala o utajení své osoby v souvislosti s porodem,
 7. datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení,
- s) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,
- t) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
- u) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil,
- v) jméno, popřípadě jména, příjmení
1. zletilého cizince, který je nezaopatřeným dítětem cizince,
 2. nezletilého cizince, který byl cizinci s oprávněním k pobytu na území České republiky nebo jeho manželou rozhodnutím příslušného orgánu svěřen do náhradní rodinné péče, nebo který byl cizincem s oprávněním k pobytu na území České republiky nebo jeho manželou osvojen anebo jehož poručníkem nebo manželou jeho poručníka je cizinec s povolením k pobytu na území České republiky,
 3. osamělého cizince staršího 65 let nebo bez ohledu na věk cizince, který se o sebe nedokáže ze zdravotních důvodů sám postarat, jde-li o sloučení rodiny s rodičem nebo dítětem s oprávněním k pobytu na území České republiky,
 4. cizince, který je nezaopatřeným přímým příbuzným ve vzestupné nebo sestupné linii nebo takovým příbuzným manžela občana Evropské unie,
 5. rodiče nezletilého cizince, kterému byla udělena mezinárodní ochrana nebo dočasná ochrana podle jiného právního předpisu, a jeho rodné číslo; jde-li o cizince, kterému nebylo přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození.

(8) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel, informačního systému evidence občanských průkazů, informačního systému evidence cestovních dokladů nebo z informačního systému cizinců pouze, pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav. Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Údaje se poskytují v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

Poskytování informací ministerstvu a jiným orgánům veřejné moci

§ 49

(1) Státní zastupitelství poskytují informace ministerstvu a jiným orgánům veřejné moci, pokud je potřebují k výkonu své působnosti. Nevyplývá-li rozsah, v jakém se informace poskytnou, z právního předpisu, stanoví je státní zastupitelství s přihlédnutím k požadovanému účelu a ochraně údajů, kterou je povinno zajistit v zájmu splnění účelu řízení, které vede.

(2) Ministerstvo může požádat Nejvyšší státní zastupitelství o informace vztahující se k činnosti státního zastupitelství, pokud takové informace potřebuje pro přípravu právních předpisů nebo pro účely tvorby politiky v oblasti působnosti ministerstva.

(3) Státní zastupitelství informace podle odstavce 1 nebo 2 neposkytne, jestliže to vyžaduje povaha věci, její závažnost nebo nezbytnost nezpřístupňovat informace o postupu v takové věci dalším osobám.

(4) Ministerstvo může prostřednictvím příslušného vedoucího státního zástupce požádat kterékoli státní zastupitelství o zpracování podkladů nezbytných k projednání nároků na náhradu škody uplatňovaných z důvodu odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci podle jiného právního předpisu. V mezích posuzování uvedených nároků mají pověření zaměstnanci ministerstva právo seznamovat se s obsahem spisů a evidenčních pomůcek vedených u státních zastupitelství, jakož i právo z nich požadovat opisy a výpisy.

§ 50

(1) Státní zastupitelství prostřednictvím nejvyššího státního zástupce poskytne informace v nezbytném rozsahu předsedovi vlády, a to i na jeho žádost, je-li zjevné, že je nebo může být závažným způsobem dotčen důležitý zájem obrany, bezpečnosti, mimořádně závažný zájem ekonomický nebo zahraniční nebo jiný obdobný zájem České republiky; takovéto informace mohou být poskytnuty ministru spravedlnosti na jeho žádost. Za tím účelem může nejvyšší státní zástupce požadovat informace u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství. Povinnost mlčenlivosti podle tohoto zákona tím není dotčena.

(2) Státní zastupitelství zpravidla prostřednictvím nejvyššího státního zástupce poskytují v nezbytném rozsahu informace Parlamentu, a to výborům Poslanecké sněmovny nebo Senátu a vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny, v rozsahu a způsobem stanovenými jinými právními předpisy; povinnost mlčenlivosti podle tohoto zákona tím není dotčena.

§ 51

Poskytování utajovaných informací státními zastupitelstvími

Státní zastupitelství mohou při plnění svých úkolů v rámci působnosti stanovené zákonem poskytovat do ciziny utajované informace i bez souhlasu Národního bezpečnostního úřadu. Poskytování utajovaných informací se neuskutečňuje prostřednictvím Ústředního registru utajovaných informací podle zákona upravujícího ochranu utajovaných informací.

§ 52

Zapůjčování spisů státního zastupitelství

(1) Spisy státního zastupitelství lze se souhlasem vedoucího státního zástupce výjimečně zapůjčit jinému orgánu veřejné moci, potřebuje-li je k plnění svých úkolů v trestním nebo v jiném než trestním řízení. Nejsou-li tyto spisy ještě vyřízeny, lze je zapůjčit jen na nezbytně nutnou dobu.

(2) Se souhlasem vedoucího státního zástupce lze spisy zapůjčit i k vědeckým a výzkumným účelům, pro účely studia vyšších soudních úředníků a vyšších úředníků státního zastupitelství, odborné přípravy justičních a právních čekatelů, asistentů soudců a asistentů státních zástupců, popřípadě probačních úředníků a asistentů probačních úředníků, a odborné praxe studentů vysokých škol.

(3) Při zapůjčování spisů je nutné učinit takové opatření, aby byla zachována ochrana utajovaných informací chráněných jiným právním předpisem a údajů, na které se vztahuje státem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti.

§ 53

Nahlížení do osobního spisu

(1) Do spisu, který se vede o pracovním vztahu státního zástupce (dále jen „osobní spis“), mohou nahlížet jen vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce.

(2) Osobní spis může být zapůjčen ministerstvu jen k plnění jeho úkolů jako ústředního orgánu správy státního zastupitelství nebo Národnímu bezpečnostnímu úřadu pro účely řízení o bezpečnostní prověrce. Osobní spis může být zapůjčen ministru spravedlnosti k šetření před podáním návrhu na zahájení kárného řízení nebo řízení o způsobilosti vykonávat funkci státního zástupce.

(3) Státní zástupce je oprávněn kdykoli nahlížet do osobního spisu vedeného o jeho pracovním vztahu, činit si z něho výpisky a poznámky a pořizovat si na své náklady kopie osobního spisu nebo jeho části.

ČÁST SEDMÁ

SPRÁVA STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ

§ 54

Úkoly správy státního zastupitelství

(1) Úkolem správy státního zastupitelství je vytvářet státnímu zastupitelství a státním zástupcům podmínky k řádnému výkonu jejich působnosti, zejména po stránce personální, organizační, hospodářské, finanční a výchovně vzdělávací, a dohlížet způsobem a v mezích stanovených tímto zákonem na řádné plnění úkolů svěřených státnímu zastupitelství.

(2) Výkon správy státního zastupitelství nesmí zasahovat do nezávislého a nestranného výkonu působnosti státního zastupitelství vykonávané státními zástupci.

§ 55

Orgány správy státního zastupitelství

(1) Ústředním orgánem správy státního zastupitelství je ministerstvo.

(2) Orgány správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci a jejich náměstci.

(3) Správu státního zastupitelství ve věcech majetku státu a státního rozpočtu vykonává ministerstvo vždy prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců.

§ 56

Obecné ustanovení o výkonu správy státního zastupitelství

(1) Správu Nejvyššího státního zastupitelství vykonává ministerstvo prostřednictvím nejvyššího státního zástupce.

(2) Správu Speciálního státního zastupitelství, krajských státních zastupitelství a okresních státních zastupitelství vykonává ministerstvo přímo nebo prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců; správu okresních státních zastupitelství může vykonávat též prostřednictvím krajských státních zástupců.

(3) Při výkonu kontrolní činnosti ministerstvo a další orgány správy státního zastupitelství postupují podle zákona upravujícího kontrolu.

(4) Vedoucí státní zástupci vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(5) Náměstci vedoucích státních zástupců a vedoucí poboček státních zastupitelství vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu určeném příslušným vedoucím státním zástupcem; u okresních státních zastupitelství tento rozsah vedoucí státní zástupce stanoví po projednání s krajským státním zástupcem.

(6) Při zachování vlastní odpovědnosti mohou vedoucí státní zástupci pověřit jednotlivými úkony správy státního zastupitelství jiného státního zástupce nebo jiného zaměstnance zařazeného k výkonu práce na státním zastupitelství, v jehož čele stojí.

(7) Při výkonu správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci, jejich náměstci a pověřeni státní zástupci nadřizeni státním zástupcům a ostatním zaměstnancům zařazeným k výkonu práce na státním zastupitelství, v jehož čele stojí; krajské státní zástupci jsou při výkonu správy státního zastupitelství nadřizeni též okresním státním zástupcům. Vedoucí státní zástupci mohou při výkonu správy státního zastupitelství vydávat opatření, která jsou pro podřízené závazná.

§ 57

Ředitelé správy státních zastupitelství

(1) S výjimkou úkonů, ke kterým je podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů oprávněn pouze vedoucí státní zástupce, zajišťují provoz po stránce hospodářské, materiální a finanční a některé další činnosti související s výkonem správy Nejvyššího státního zastupitelství, Speciálního státního zastupitelství a krajských státních zastupitelství samostatně a s vlastní odpovědností ředitelé správy těchto státních zastupitelství; odpovědnost příslušného vedoucího státního zástupce za provádění kontroly výkonu činnosti ředitele správy tím není dotčena. Vedoucí státní zástupce si může vyhradit věci, které rozhoduje přímo. Nerozhodne-li vedoucí státní zástupce jinak, vyřizují ředitelé správy personální věci zaměstnanců zařazených k výkonu práce na těchto státních zastupitelství s výjimkou personálních věcí státních zástupců.

(2) Ředitelé správ krajských státních zastupitelství plní úkoly podle odstavce 1 též u okresních státních zastupitelství v jejich obvodu.

(3) Ředitele správy státního zastupitelství jmenuje a odvolává příslušný vedoucí státní zástupce. Funkce ředitele správy státního zastupitelství je vykonávána v pracovním poměru.

Výkon správy státního zastupitelství a působnost jejích orgánů

§ 58

Ministerstvo vykonává správu státního zastupitelství tím, že

- a) zajišťuje chod státních zastupitelství po stránce organizační, zejména na základě systemizace míst státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství (dále jen „plán systemizací“) stanoví jejich počty,
- b) zajišťuje způsobem stanoveným tímto zákonem chod státních zastupitelství po stránce personální a vede seznam státních zástupců, který se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup,
- c) zajišťuje chod státních zastupitelství tím, že zabezpečuje financování jejich hospodaření a materiálního zabezpečení v rozsahu stanoveném jinými právními předpisy a provádí kontroly hospodaření,
- d) stanoví krajským státním zastupitelstvím v rámci schváleného rozpočtu kapitoly prostředky státního rozpočtu určené na hospodaření krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství v jeho obvodu minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu,
- e) organizuje, řídí a kontroluje výkon správy státních zastupitelství prováděný vedoucími státními zástupci,
- f) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy na nejvyššího státního zástupce a přezkoumává vyřízení stížností na chování nebo na průtahy nejvyšším státním zástupcem,
- g) stanoví zásady výběru právních čekatelů a po stránce organizační a metodické řídí jejich přijímání do pracovního poměru,
- h) řídí a organizuje čekatelskou praxi, zejména rozhoduje o započtení doby jiné právnické činnosti do čekatelské praxe,
- i) organizuje a zajišťuje závěrečné zkoušky,
- j) organizuje a řídí odborné vzdělávání vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství,
- k) organizuje, metodicky řídí a kontroluje zabezpečení úkolů obranného a civilního nouzového plánování, ochrany utajovaných informací, bezpečnosti osob a majetku, požární ochrany a úkolů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen „úkoly krizového řízení“),
- l) usměrňuje a řídí využívání informačních technologií,
- m) plní další úkoly při výkonu správy státního zastupitelství vyplývající z právních předpisů.

§ 59

Nejvyšší státní zástupce vykonává správu Nejvyššího státního zastupitelství tím, že

- a) zajišťuje chod Nejvyššího státního zastupitelství po stránce personální a organizační zejména tím, že se podílí prostřednictvím plánu systemizací na obsazování Nejvyššího státního zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jeho řádné obsazení ostatními odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci státních zástupců,

- b) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u Nejvyššího státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců zařazených k výkonu práce na tomto státním zastupitelství,
- c) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy a přezkoumává jejich vyřízení vedoucím Speciálního státního zastupitelství a krajskými státními zástupci,
- d) dbá o odbornost státních zástupců, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na Nejvyšším státním zastupitelství a vytváří podmínky pro její zvyšování,
- e) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním zastupitelstvím podle jiného právního předpisu,
- f) zajišťuje bezpečnost Nejvyššího státního zastupitelství a úkoly krizového řízení,
- g) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiný právní předpis.

§ 60

(1) Nejvyšší státní zástupce stanoví plán systemizací; plán systemizací Speciálního státního zastupitelství a pro obvody krajských státních zastupitelství stanoví po projednání s příslušnými vedoucími státními zástupci.

(2) Plán systemizací se stanoví na základě celkového objemu potřebných mzdových prostředků a celkového počtu systematizovaných míst stanovených na každý kalendářní rok ministerstvem po projednání s nejvyšším státním zástupcem. V plánu systemizací se provede specifikace struktury profesní skladby pro Nejvyšší státní zastupitelství, Speciální státní zastupitelství a krajská státní zastupitelství; počty státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců pro krajské státní zastupitelství zahrnují i počty státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců všech okresních státních zastupitelství v obvodu jeho působnosti.

§ 61

(1) Nejvyšší státní zástupce prostřednictvím pokynů obecné povahy

- a) sjednocuje výkon spisové služby státních zastupitelství,
- b) vydává vzorový organizační řád, zásady rozdělení specializací státních zástupců a vzorový pracovní řád.

(2) K výkonu oprávnění podle odstavce 1 písm. a) může nejvyšší státní zástupce nařídit Nejvyššímu státnímu zastupitelství provedení kontroly výkonu spisové služby u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství; ustanovení § 45 odst. 5 o provádění zjištění u nižších státních zastupitelství se užije přiměřeně. O provedení kontroly výkonu spisové služby u některého okresního státního zastupitelství může požádat též nejbližší vyšší krajské státní zastupitelství.

§ 62

Vedoucí Speciálního státního zastupitelství vykonává správu Speciálního státního zastupitelství tým, že

- a) zajišťuje jeho chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že prostřednictvím své účasti na vypracování plánu systemizací a prostřednictvím plánu rozmístění státních zástupců, jakož i právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství předkládá návrhy na obsazení Speciálního státního zastupitelství a zajišťuje

- jeho řádné obsazení odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci státních zástupců Speciálního státního zastupitelství,
- b) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u Speciálního státního zastupitelství, dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců zařazených k výkonu práce na tomto státním zastupitelství,
 - c) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy,
 - d) dbá o odbornost státních zástupců, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na Speciálním státním zastupitelství a vytváří podmínky pro její zvyšování,
 - e) kontroluje výkon spisové služby u Speciálního státního zastupitelství,
 - f) zajišťuje poskytování informací Speciálním státním zastupitelstvím podle jiného právního předpisu,
 - g) zajišťuje bezpečnost Speciálního státního zastupitelství a úkoly krizového řízení,
 - h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiné právní předpisy.

§ 63

(1) Krajský státní zástupce vykonává správu krajského státního zastupitelství a správu okresních státních zastupitelství v jeho obvodu při zachování vlastní odpovědnosti okresního státního zástupce tím, že

- a) zajišťuje jejich chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že prostřednictvím své účasti na vypracování plánu systemizací a prostřednictvím plánu rozmístění státních zástupců, jakož i právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství předkládá návrhy na obsazení krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství státními zástupci a zajišťuje jejich řádné obsazení odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci státních zástupců krajského státního zastupitelství a v rozsahu jím stanoveném též personální věci státních zástupců okresních státních zastupitelství,
- b) prostředky státního rozpočtu stanovené správcem kapitoly státního rozpočtu, rozepisuje pro hospodaření krajského státního zastupitelství a pro hospodaření okresních státních zastupitelství minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu nebo správcem kapitoly státního rozpočtu,
- c) pro účely rozpočtových opatření a vystavování limitů podle rozpočtových pravidel plní vůči okresním státním zastupitelstvím v jeho obvodu funkci správce kapitoly státního rozpočtu,
- d) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství, dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců zařazených k výkonu práce na těchto státních zastupitelství,
- e) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy a přezkoumává jejich vyřízení okresními státními zástupci,
- f) dbá o odbornost státních zástupců, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na krajském státním zastupitelství a okresních státních zastupitelstvích a vytváří podmínky pro její zvyšování,

- g) s přihlédnutím k vyjádření Justiční akademie zajišťuje výběr právních čekatelů a s vybranými uchazeči uzavírá pracovní smlouvu,
- h) řídí a kontroluje čekatelskou praxi v obvodu krajského státního zastupitelství a její výkon,
- i) kontroluje výkon spisové služby u krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství,
- j) zajišťuje poskytování informací krajským státním zastupitelstvím podle jiného právního předpisu,
- k) usměrňuje a kontroluje výkon správy okresních státních zastupitelství prováděný okresními státními zástupci,
- l) zajišťuje bezpečnost krajského státního zastupitelství a úkoly krizového řízení,
- m) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiný právní předpis.

(2) Krajští státní zástupci stanoví po projednání s příslušnými okresními státními zástupci plán rozmístění státních zástupců, jakož i právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců u krajských státních zastupitelství i okresních státních zastupitelství v obvodu působnosti krajského státního zastupitelství na základě plánu systemizací.

§ 64

Okresní státní zástupce v souladu s pokyny krajského státního zástupce vykonává správu okresního státního zastupitelství tím, že

- a) se podílí na zajištění jeho chodu po stránce personální a organizační, zejména navrhuje řádné obsazení okresního státního zastupitelství státními zástupci a ostatními zaměstnanci, vyjadřuje se k plánu rozmístění státních zástupců, jakož i právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na okresním státním zastupitelství a vyřizuje v rozsahu stanoveném krajským státním zástupcem personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců zařazených k výkonu práce na okresním státním zastupitelství,
- b) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u okresního státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců zařazených k výkonu práce na tomto zastupitelství,
- c) se podílí na zabezpečování chodu okresního státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- d) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy,
- e) kontroluje výkon spisové služby u okresního státního zastupitelství,
- f) dohlíží na čekatelskou praxi po dobu jejího výkonu u okresního státního zastupitelství,
- g) zajišťuje poskytování informací okresním státním zastupitelstvím podle jiného právního předpisu,
- h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiný právní předpis.

§ 65

Zjistí-li příslušný orgán správy státního zastupitelství okolnosti nasvědčující tomu, že se státní zástupce, vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce dopustil kárného provinění, podá návrh na zahájení kárného řízení podle jiného právního předpisu, nelze-li věc vyřídit podle § 82; návrh na zahájení řízení podle jiného právního předpisu podá

těž, je-li státní zástupce nebo vedoucí státní zástupce podle jeho zjištění učiněných při výkonu správy nezpůsobilý k výkonu funkce.

§ 66

Postavení zájmových organizací státních zástupců

Orgány správy státního zastupitelství postupují při výkonu své působnosti v součinnosti se zájmovými organizacemi státních zástupců a projednávají s nimi zejména

- a) návrhy zákonů a ostatních právních předpisů, které se podstatně dotýkají působnosti státního zastupitelství a způsobu jejího výkonu a
- b) zásadní opatření týkající se organizace státního zastupitelství, postavení státních zástupců a výkonu správy státního zastupitelství.

ČÁST OSMÁ

PORADNÍ SBOR

§ 67

(1) Poradní sbor státního zastupitelství (dále jen „poradní sbor“) slouží k uplatňování poznatků z činnosti státních zástupců, zjišťování praktických problémů při jejich činnosti a uplatňování efektivních forem a metod řízení. Za tímto účelem nejvyšší státní zástupce s poradním sborem projednává zejména návrhy pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce, stanoviska ke sjednocení výkladu zákonů a jiných právních předpisů a metodické návody k sjednocení výkonu působnosti státního zastupitelství. S poradním sborem mohou být rovněž projednávány návrhy zákonů a ostatních právních předpisů, které se podstatně dotýkají působnosti státního zastupitelství a způsobu jejího výkonu.

(2) V poradním sboru je Nejvyšší státní zastupitelství, Speciální státní zastupitelství a každé krajské státní zastupitelství zastoupeno po jednom členu, okresní státní zastupitelství z obvodu každého krajského státního zastupitelství jsou zastoupena také po jednom členu. Členové poradního sboru a jejich náhradníci jsou voleni státními zástupci z řad státních zástupců v rovných, přímých a tajných volbách na dobu šesti let. Volby členů poradního sboru a jejich náhradníků zajišťuje Nejvyšší státní zastupitelství v součinnosti s příslušnými vedoucími státními zástupci nejpozději 3 měsíce před skončením funkčního období poradního sboru. Způsob voleb do poradního sboru stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Členství v poradním sboru je neslučitelné s funkcí vedoucího státního zástupce a náměstka vedoucího státního zástupce. Členství v poradním sboru zaniká dnem jmenování do funkce vedoucího státního zástupce, náměstka vedoucího státního zástupce, dnem zániku funkce státního zástupce nebo dnem dočasného zproštění výkonu funkce státního zástupce.

(4) Státní zástupce se může svého členství v poradním sboru vzdát; v takovém případě jeho členství zaniká dnem, kdy bylo oznámení státního zástupce o tom, že se členství vzdává, doručeno poradnímu sboru.

(5) Zanikne-li členství člena poradního sboru, nastupuje na jeho místo náhradník.

(6) Výkon funkce člena Poradního sboru se považuje za výkon funkce státního zástupce.

(7) Činnost Poradního sboru zajišťuje Nejvyšší státní zastupitelství.

ČÁST DEVÁTÁ STÁTNÍ ZÁSTUPCI

§ 68

Výběr státních zástupců

(1) Státní zástupci jsou do funkce vybíráni na základě výsledků výběrového řízení, jehož součástí je i psychologicko-diagnostické vyšetření zaměřené na osobnostní způsobilost vykonávat funkci státního zástupce. Výběrové řízení vyhlašuje po projednání s ministerstvem nejvyšší státní zástupce na návrh příslušného vedoucího státního zástupce; má-li být státní zástupce přidělen k okresnímu státnímu zastupitelství, vyhlašuje nejvyšší státní zástupce výběrové řízení na návrh příslušného krajského státního zástupce. Výběrové řízení provádí výběrová komise, která ve výběrovém řízení ověří, zda uchazeč o funkci státního zástupce splňuje předpoklady pro funkci státního zástupce (§ 69), a posoudí jeho odborné znalosti a schopnosti nezbytné pro výkon funkce státního zástupce. Při určení pořadí jednotlivých uchazečů vychází výběrová komise zejména ze stupně jejich znalostí z oblasti práva, schopnosti náležitě vykládat a používat právní předpisy nezbytné k výkonu funkce státního zástupce, vyřizovat věci bez zbytečných průtahů a na potřebné odborné úrovni a přihlédne též ke způsobilosti uchazeče plnit povinnosti státního zástupce uvedené v § 5.

(2) Do výběrové komise jmenuje ministr spravedlnosti a nejvyšší státní zástupce po jednom členu. Tři členy výběrové komise jmenuje vedoucí Speciálního státního zastupitelství nebo krajský státní zástupce, který navrhl konání výběrového řízení; má-li být státní zástupce přidělen k okresnímu státnímu zastupitelství, nejméně jeden člen musí být z tohoto okresního státního zastupitelství. Má-li být státní zástupce výjimečně přidělen k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, jmenuje tyto tři členy nejvyšší státní zástupce.

(3) Není-li ve výběrovém řízení vybrán žádný vhodný uchazeč na jmenování do funkce státního zástupce anebo přihlásí-li se do výběrového řízení pouze jeden uchazeč nebo nepřihlásí-li se do výběrového řízení nikdo, výběrové řízení se vyhlásí znovu. Jestliže ani v opakovaném výběrovém řízení není vybrán vhodný uchazeč anebo se přihlásí jen jeden uchazeč nebo se nepřihlásí nikdo, státního zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na základě návrhu nejvyššího státního zástupce. Takový návrh však musí být podán nejpozději do 3 měsíců od opakovaného výběrového řízení.

(4) Podrobnosti postupu při výběrovém řízení na funkci státního zástupce stanoví prováděcí právní předpis.

§ 69

Předpoklady vzniku funkce státního zástupce

(1) Státním zástupcem může být jmenován státní občan České republiky, který je plně svéprávný, bezúhonný, ke dni jmenování dosáhl věku nejméně 25 let, získal vysokoškolské vzdělání řádným ukončením studia magisterského studijního programu právo a právní věda v oboru právo na vysoké škole v České republice, úspěšně složil závěrečnou zkoušku, jeho mravní vlastnosti dávají záruku, že bude funkci řádně zastávat, a souhlasí se svým jmenováním do funkce státního zástupce a s přidělením k určitému státnímu zastupitelství.

(2) Podmínku bezúhonnosti nespĺňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jestliže se na něj podle jiného právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(3) Další předpoklady pro ustanovení státním zástupcem stanoví jiný právní předpis²⁾.

§ 70

Jmenování státního zástupce

(1) Funkce státního zástupce vzniká jmenováním.

(2) Státního zástupce jmenuje po provedeném výběrovém řízení na návrh nejvyššího státního zástupce a po složení slibu ministr spravedlnosti na dobu časově neomezenou.

(3) Státní zástupce skládá do rukou ministra spravedlnosti tento slib: „Slibuji na svou čest a svědomí, že budu při ochraně veřejného zájmu postupovat vždy v souladu s Ústavou, jinými součástmi ústavního pořádku a zákony České republiky, jakož i mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, budu respektovat lidská práva, základní svobody a lidskou důstojnost a zachovávat mlčenlivost o věcech, které se dozvím v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce, a to i po skončení výkonu této funkce. Při výkonu funkce státního zástupce i v soukromém životě budu chránit důstojnost svého povolání.“

(4) Odepření složení slibu nebo jeho složení s výhradou má za následek nejmenování státního zástupce.

§ 71

Přidělení k výkonu funkce k určitému státnímu zastupitelství

(1) Státního zástupce přidělí k výkonu funkce k určitému státnímu zastupitelství ministr spravedlnosti na základě jeho předchozího souhlasu.

(2) Státního zástupce ministr spravedlnosti zpravidla přidělí k výkonu funkce u okresního státního zastupitelství; jestliže vykonával právní praxi v trvání zpravidla nejméně 5 let, lze ho výjimečně přidělit ke krajskému státnímu zastupitelství, a jestliže vykonával právní praxi v trvání zpravidla nejméně 8 let, lze ho výjimečně přidělit ke Speciálnímu státnímu zastupitelství nebo k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, pokud jeho vysoké odborné znalosti dávají záruky řádného výkonu funkce u příslušného státního zastupitelství.

§ 72

Dočasné přidělení

(1) Státní zástupce může být v zájmu řádného zajištění úkolů státního zastupitelství nebo z důvodu prohlubování odborných znalostí a zkušeností se svým souhlasem dočasně přidělen k výkonu funkce státního zástupce k jinému státnímu zastupitelství, popřípadě v zájmu využití jeho zkušeností může být se svým souhlasem dočasně přidělen k ministerstvu nebo k Justiční akademii. Státní zástupce může být takto přidělen nejdéle na dobu 4 let; tato doba může být prodlužována, a to i opakovaně.

(2) Státní zástupce může být dále se svým souhlasem dočasně přidělen k jinému orgánu nebo organizaci v České republice nebo k jinému orgánu nebo organizaci se sídlem mimo území České republiky nebo k mírové nebo záchranné operaci nebo humanitární pomoci mimo území České republiky, a to na dobu nejvýše 4 let; tato doba může být prodlužována, a to i opakovaně.

(3) O dočasném přidělení k jinému státnímu zastupitelství rozhoduje vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, které je ve vztahu k oběma příslušným státním zastupitelstvím nejbližší vyšší. V případě dočasného přidělení k Nejvyššímu státnímu

²⁾ Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů.

zastupitelství rozhoduje nejvyšší státní zástupce. V ostatních případech rozhoduje o dočasném přidělení ministr spravedlnosti po projednání s nejvyšším státním zástupcem; v případě dočasného přidělení k Eurojustu tak ministr spravedlnosti činí na návrh nejvyššího státního zástupce a v případě dočasného přidělení k jinému orgánu nebo organizaci tak činí s jejich souhlasem nebo na základě jejich žádosti.

(4) Součástí rozhodnutí o dočasném přidělení je i určení doby dočasného přidělení, kterou nelze bez souhlasu státního zástupce prodlužovat.

(5) Souhlas s dočasným přidělením může státní zástupce kdykoli odvolat, dočasné přidělení pak končí posledním dnem měsíce následujícího po dni odvolání souhlasu, nedohodne-li se státní zástupce s orgánem, který o dočasném přidělení rozhodl, na jiném dni ukončení dočasného přidělení.

(6) Orgán, který rozhodl o dočasném přidělení, může takové přidělení po projednání s dočasně přiděleným státním zástupcem zrušit. Státní zástupce se může dohodnout s orgánem, který rozhodl o dočasném přidělení, na ukončení dočasného přidělení dříve, než uplyne doba jeho trvání.

(7) Ustanovení § 23 není odstavci 1 až 6 dotčeno.

§ 73

Nároky státního zástupce při dočasném přidělení

(1) Státní zástupce dočasně přidělený k jinému státnímu zastupitelství má po dobu přidělení právo na zajištění přiměřeného ubytování na náklady státu v místě sídla státního zastupitelství, ke kterému byl dočasně přidělen, nelze-li po něm oprávněně požadovat, aby denně konal k výkonu funkce u tohoto státního zastupitelství cestu z místa svého bydliště.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně, byl-li státní zástupce dočasně přidělen k ministerstvu, k Justiční akademii nebo k jinému orgánu anebo organizaci v České republice.

(3) Státní zástupce dočasně přidělený k jinému orgánu nebo organizaci se sídlem mimo území České republiky nebo k mírové nebo záchranné operaci nebo humanitární pomoci mimo území České republiky má nárok na náhrady nákladů a výdajů poskytované při výkonu funkce v zahraničí, pokud tyto náklady nehradí orgán nebo organizace, k nimž byl dočasně přidělen.

(4) K provedení odstavce 3 vláda nařízením stanoví poskytování náhrady

- a) zvýšených životních nákladů,
- b) zvýšených vybavovacích výdajů,
- c) jízdních výdajů a výdajů za ubytování při některých cestách do České republiky a zpět,
- d) výdajů spojených s přepravou osobních věcí.

§ 74

Přeložení státního zástupce

(1) Ministr spravedlnosti může státního zástupce přeložit s jeho souhlasem nebo na jeho žádost k jinému státnímu zastupitelství téhož nebo vyššího stupně; nestanoví-li tento zákon jinak, ke státnímu zastupitelství nižšího stupně může ministr spravedlnosti přeložit státního zástupce jen na jeho žádost. Žádost o přeložení podává státní zástupce prostřednictvím nejvyššího státního zástupce, který k žádosti připojí své stanovisko. Státní zástupce může až do dne rozhodnutí ministra spravedlnosti o změně svého přidělení žádost vzít zpět.

(2) Ke krajskému státnímu zastupitelství lze přeložit státního zástupce, který má právní praxi zpravidla nejméně 5 let, a ke Speciálnímu státnímu zastupitelství a k Nejvyššímu státnímu zastupitelství státního zástupce, který má právní praxi zpravidla nejméně 8 let, a to za splnění podmínky, že svými odbornými znalostmi a zkušenostmi dává záruky řádného výkonu této funkce.

(3) Nelze-li řádný výkon působnosti státního zastupitelství zajistit postupem podle odstavce 1, může ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce a po vyjádření vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen, přeložit státního zástupce i bez jeho souhlasu nebo žádosti k jinému státnímu zastupitelství, dojde-li zákonem ke změně v organizaci státního zastupitelství, změně obvodů státních zastupitelství nebo k podstatné změně příslušnosti státního zastupitelství, a to nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona, který zakládá důvod pro toto rozhodnutí. Návrh na přeložení k jinému státnímu zastupitelství musí být v souladu s plánem systemizací (§ 60 odst. 1). Státního zástupce lze takto přeložit pouze

- a) k jinému státnímu zastupitelství téhož stupně v rámci obvodu státního zastupitelství o jeden stupeň vyššího, anebo
- b) ke státnímu zastupitelství o jeden stupeň nižšímu v rámci obvodu státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce.

(4) Ministr spravedlnosti může na návrh příslušného krajského státního zástupce, a po vyjádření vedoucího státního zástupce okresního státního zastupitelství, ke kterému je státní zástupce přidělen, i okresního státního zastupitelství, ke kterému má být takto přeložen, přeložit státního zástupce okresního státního zastupitelství i bez jeho souhlasu nebo žádosti k jinému okresnímu státnímu zastupitelství v rámci obvodu téhož krajského státního zastupitelství, pokud výjimečně a z naléhavých důvodů není možno jinak zajistit výkon působnosti tohoto jiného okresního státního zastupitelství. Takto lze státního zástupce přeložit jen jednou a nejvýše na dobu 6 měsíců.

(5) Ministr spravedlnosti může na návrh nejvyššího státního zástupce přeložit státního zástupce k jinému státnímu zastupitelství, jestliže tři po sobě jdoucí pravidelná hodnocení obsahují závěr, že státní zástupce neplní své povinnosti vyhovujícím způsobem a pokud kárný soud vyslovil s takovým postupem souhlas.

(6) Při přeložení státního zástupce bez jeho souhlasu nebo žádosti podle odstavců 3 až 5 se vždy přihlédne i k jeho osobním a rodinným poměrům.

(7) Státní zástupce, který byl přeložen bez svého souhlasu nebo žádosti z důvodu potřeby zajistit výkon působnosti jiného okresního státního zastupitelství v obvodu téhož krajského státního zastupitelství, který výjimečně a z naléhavých důvodů není možno zajistit jinak, má po dobu přeložení nároky uvedené v § 73 odst. 1.

(8) Vedoucího Speciálního státního zastupitelství a státního zástupce přiděleného ke Speciálnímu státnímu zastupitelství nelze po dobu přidělení k tomuto státnímu zastupitelství přeložit bez jejich souhlasu, nejde-li o přeložení státního zástupce podle odstavce 5.

§ 75

Pracovní vztah státního zástupce

(1) Pracovní vztah státního zástupce vzniká dnem, který je stanoven k nástupu výkonu této funkce, a končí uplynutím dne zániku funkce státního zástupce. Nestanoví-li tento zákon

jinak, vykonává práva a povinnosti vyplývající z pracovního vztahu státní zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce.

(2) K zajištění plnění úkolů, k nimž je státní zastupitelství podle zákona příslušné, jestliže jejich provedení nesnese odkladu, může vedoucí státní zástupce nařídit státnímu zástupci pracovní pohotovost na vhodném místě odlišném od pracovišť zaměstnavatele. Při nařizování pracovní pohotovosti vedoucí státní zástupce dbá na rovnoměrné zatížení všech státních zástupců.

(3) Na pracovní vztah státního zástupce se užití ustanovení zákoníku práce uvedené v

- a) části čtvrté s výjimkou hlavy VII a IX,
- b) části páté,
- c) části šesté, hlavě VII a VIII,
- d) části sedmé a v § 34a a 42, s výjimkou nutnosti dohody se státním zástupcem o vyslání na pracovní cestu,
- e) části osmé,
- f) části deváté,
- g) části desáté, hlavě I, III a IV,
- h) části jedenácté,
- i) části dvanácté,
- j) části třinácté, hlavě I, VII, VIII, X, XII až XIV a hlavě XVII a XVIII a
- k) části čtrnácté.

(4) Na odvolání náměstka vedoucího státního zástupce se přiměřeně použije ustanovení § 73a odst. 1 zákoníku práce a na dočasné přidělení státního zástupce se přiměřeně použije ustanovení § 43a odst. 4 až 6 zákoníku práce.

§ 76

Profesní růst státních zástupců

(1) Posuzování profesního růstu státních zástupců se zajišťuje prostřednictvím

- a) pravidelného hodnocení státních zástupců,
- b) hodnocení pro účely přeložení nebo dočasného přidělení k vyššímu státnímu zastupitelství nebo pro účely výkonu funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, nebo
- c) hodnocení pro účely probíhajícího kárného řízení, řízení o způsobilosti státního zástupce vykonávat svou funkci nebo trestního řízení.

(2) V rámci hodnocení se posuzuje plnění povinností uvedených v § 5 státním zástupcem, zejména jeho odborná úroveň, nestrannost, samostatnost a odpovědný přístup k plnění povinností státního zástupce a vyřizování přidělených věcí bez zbytečných průtahů. Kritéria hodnocení profesního růstu a postup při jejich provádění stanoví pokyn obecné povahy.

(3) Pravidelné hodnocení státních zástupců se provede po prvním roce výkonu funkce státního zástupce a dále se pak provádí jednou za tři roky. Obsahuje-li však pravidelné hodnocení závěr, že státní zástupce neplní své povinnosti vyhovujícím způsobem, provede se další pravidelné hodnocení již po uplynutí jednoho roku ode dne seznámení státního zástupce

s předchozím hodnocením. Pravidelné hodnocení provádí vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, na kterém je hodnocený státní zástupce činný, nebo jím pověřený státní zástupce.

(4) Státní zástupce má právo podat proti výsledku hodnocení námitky, a to nejpozději do 15 dnů od seznámení s výsledkem hodnocení. Pokud ten, kdo hodnocení provedl, těmto námitkám nevyhoví, rozhodne o námitkách jeho nejbližší nadřízený státní zástupce.

§ 77

Zánik funkce státního zástupce

(1) Funkce státního zástupce zaniká dnem, kdy

- a) po svém jmenování státní zástupce dodatečně odvolal souhlas s přidělením, pokud ho nelze s jeho souhlasem přidělit k jinému státnímu zastupitelství,
- b) státní zástupce pozbyl státní občanství České republiky,
- c) byl státní zástupce jmenován soudcem nebo zvolen přisedícím, nejde-li o zvolení přisedícím kárného soudu, dnem, k němuž byl státní zástupce zvolen poslancem nebo senátorem Parlamentu nebo členem zastupitelstva územního samosprávného celku,
- d) státnímu zástupci vznikla funkce ve veřejné správě, nebo
- e) státní zástupce zemřel nebo dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o jeho prohlášení za mrtvého.

(2) Funkce státního zástupce dále zaniká dnem právní moci rozhodnutí, kterým

- a) byl státní zástupce omezen ve svéprávnosti,
- b) byl státní zástupce odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin spáchaný z nedbalosti anebo odsouzen k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce ve státní správě nebo samosprávě pro trestný čin spáchaný z nedbalosti,
- c) bylo zjištěno, že státní zástupce je z důvodu uvedeného v § 79 nezpůsobilý k výkonu funkce státního zástupce, nebo
- d) bylo uloženo kárné opatření odvolání z funkce státního zástupce.

(3) Funkce státního zástupce dále zaniká uplynutím dne 31. prosince kalendářního roku, v němž státní zástupce dosáhl věku 70 let.

(4) Státní zástupce se může vzdát funkce písemným oznámením ministru spravedlnosti; funkce státního zástupce zaniká uplynutím 3 kalendářních měsíců následujících po měsíci, v němž oznámení státního zástupce o tom, že se funkce státního zástupce vzdává, bylo ministru spravedlnosti doručeno, nedohodnou-li se státní zástupce a ministr spravedlnosti jinak.

§ 78

Dočasné zproštění výkonu funkce

Ministr spravedlnosti dočasně zproští výkonu funkce státního zástupce, byl-li jmenován soudcem Ústavního soudu nebo vykonává-li funkci veřejného žalobce, asistenta veřejného žalobce nebo jinou obdobnou funkci u mezinárodního soudu, a to na dobu výkonu této funkce. K dočasnému zproštění výkonu funkce dojde okamžikem doručení rozhodnutí o dočasném zproštění, není-li v rozhodnutí uveden den pozdější.

§ 79

Nezpůsobilost k výkonu funkce

(1) Státní zástupce není způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, jestliže

- a) mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci státního zástupce, nebo
- b) byl pravomocně odsouzen za trestný čin a takové odsouzení nevedlo k zániku funkce státního zástupce, jestliže čin, za který byl odsouzen, svou povahou zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce.

(2) Vedoucí státní zástupce není způsobilý k výkonu této funkce, jestliže pro nepřítomnost nebo pro nepříznivý zdravotní stav nevykonává funkci vedoucího státního zástupce po dobu delší než 1 rok.

ČÁST DESÁTÁ

KÁRNÁ ODPOVĚDNOST

§ 80

Odpovědnost za kárné provinění

(1) Státní zástupce a vedoucí státní zástupce je odpovědný za kárné provinění.

(2) Kárného provinění se státní zástupce dopustí zaviněným porušením povinnosti státního zástupce, zaviněným chováním nebo jednáním, jímž státní zástupce narušuje vážnost nebo důstojnost funkce státního zástupce nebo státního zastupitelství nebo ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný nebo zákonný postup státního zástupce nebo státního zastupitelství.

(3) Kárného provinění se dopustí vedoucí státní zástupce nebo náměstek též tehdy, pokud závažným způsobem poruší povinnosti vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka.

(4) Odpovědnost za kárné provinění zaniká, nebyl-li ve lhůtě stanovené zákonem upravujícím kárné řízení ve věch státních zástupců podán návrh na zahájení kárného řízení.

§ 81

Kárná opatření

(1) Za kárné provinění podle § 80 odst. 2 lze uložit státnímu zástupci podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

- a) důtku,
- b) snížení platu až o 30% na dobu nejdéle jednoho roku, a při opětovném kárném provinění, jehož se státní zástupce dopustil v době před zahlazením kárného opatření, na dobu nejdéle dvou let,
- c) odvolání z funkce státního zástupce.

(2) Za kárné provinění podle § 80 odst. 3 lze uložit vedoucímu státnímu zástupci nebo náměstkovi podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

- a) důtku,

- b) snížení platu až o 30% na dobu nejdéle jednoho roku, a při opětovném kárném provinění, jehož se státní zástupce dopustil v době před zahlazením kárného opatření, na dobu nejdéle dvou let,
- c) odvolání z funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka.

(3) Kárné opatření odvolání z funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka lze uložit vedle kárného opatření snížení platu.

(4) Od uložení kárného opatření lze upustit, pokud projednání kárného provinění státního zástupce je postačující.

(5) Kárné opatření snížení platu se vůči kárně postiženému uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření.

§ 82

Upozornění státního zástupce na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení

(1) V případě méně závažného zaviněného porušení povinností státního zástupce může vedoucí státní zástupce, vedoucí státní zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství nebo nejvyšší státní zástupce do 6 měsíců ode dne, kdy se o takovém porušení povinností dověděl, nejpozději však před uplynutím lhůty uvedené v § 80 odst. 4, upozornit písemně státního zástupce, vedoucího státního zástupce nebo náměstka na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení při opětovném porušení povinností státního zástupce způsobem zakládajícím kárné provinění; oprávnění upozornit nejvyššího státního zástupce na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení má ministr spravedlnosti. Při opětovném porušení povinností státního zástupce je možné podat návrh na zahájení kárného řízení i pro tato méně závažná porušení povinností státního zástupce, která byla důvodem písemného upozornění podle věty první.

(2) Státní zástupce, jehož vedoucí státní zástupce upozornil na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení při opětovném porušení povinností státního zástupce, může požádat nejpozději do 15 dnů vedoucího státního zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství o přezkoumání postupu vedoucího státního zástupce; jeho stanovisko ve věci je konečné. Vedoucí státní zástupce může obdobně požádat o přezkoumání postupu vedoucího státního zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství.

§ 83

Šetření před podáním návrhu na zahájení kárného řízení nebo řízení o způsobilosti vykonávat funkci státního zástupce

Vedoucí státní zástupce a ministr spravedlnosti může pro účely podání návrhu na zahájení kárného řízení nebo na zahájení řízení o způsobilosti vykonávat funkci státního zástupce provádět nezbytné šetření. Vedoucí státní zástupce při tom postupuje podle ustanovení tohoto zákona o prostředcích zajišťujících činnost státního zastupitelství.

§ 84

Dočasné zproštění výkonu funkce státního zástupce z důvodu konání kárného nebo trestního řízení

(1) Ministr spravedlnosti dočasně zproští výkonu funkce státního zástupce, proti kterému bylo zahájeno trestní stíhání pro úmyslný trestný čin, a to do pravomocného skončení trestního stíhání.

(2) Ministr spravedlnosti může, a to i opakovaně, dočasně zprostit výkonu funkce státního zástupce,

- a) proti kterému bylo zahájeno trestní stíhání pro nedbalostní trestný čin, nejdéle však do pravomocného skončení trestního stíhání,
- b) který je kárně stíhán, lze-li s ohledem na povahu a závažnost kárného provinění očekávat uložení kárného opatření odvolání z funkce státního zástupce nebo odvolání z funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka a návrh na uložení takového kárného opatření uvede navrhovatel v návrhu, a to na dobu do pravomocného skončení kárného řízení, nebo
- c) bylo-li zahájeno řízení o jeho nezpůsobilosti vykonávat funkci státního zástupce nebo funkci vedoucího státního zástupce, a to na dobu do pravomocného skončení tohoto řízení.

(3) K dočasnému zproštění výkonu funkce státního zástupce dojde okamžikem doručení rozhodnutí o dočasném zproštění, není-li v rozhodnutí uveden den pozdější.

(4) Proti rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce z důvodu, že státní zástupce je kárně stíhán, může státní zástupce do 5 pracovních dnů od jeho doručení podat námitky k soudu příslušnému podle jiného právního předpisu ke kárnému řízení; podání námitek nemá odkladný účinek.

ČÁST JEDENÁCTÁ

PRÁVNÍ ČEKATELÉ, ASISTENTI STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ A DALŠÍ ODBORNÍ ZAMĚSTNANCI STÁTNÍHO ZASTUPTIELSTVÍ

§ 85

Právní čekatelé

(1) Do pracovního poměru právního čekatele může být přijat a čekatelskou praxi může vykonávat ten, kdo splňuje předpoklady pro jmenování státním zástupcem, s výjimkou věku, závěrečné zkoušky a souhlasu s přidělením. Nestanoví-li tento zákon jinak, řídí se pracovní poměr právního čekatele zákoníkem práce.

(2) Čekatelská praxe se vykonává v pracovním poměru založeném pracovní smlouvou. Za Českou republiku pracovní smlouvu s právním čekatelem uzavírá a v pracovněprávních vztazích za stát s právním čekatelem jedná příslušné krajské státní zastupitelství.

(3) Odbornou přípravou právních čekatelů na výkon funkce státního zástupce je čekatelská praxe. Doba čekatelské praxe činí 36 měsíců, do této doby se započítává doba dovolené na zotavenou čerpané v době výkonu čekatelské praxe. Nevykonává-li právní čekatel čekatelskou praxi z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo jiné omluvené nepřítomnosti v práci, započítají se mu tyto doby do doby čekatelské praxe nejvýše v rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce jejího trvání.

(4) Krajské státní zastupitelství započte do doby čekatelské praxe dobu výkonu funkce soudce, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce, asistenta soudce Ústavního soudu, asistenta Veřejného ochránce práv, asistenta státního zástupce a justičního čekatele a dobu praxe advokáta a advokátního koncipienta. Ministerstvo může na žádost právního čekatele započítat do doby čekatelské praxe dobu jiné právnické činnosti, jestliže právní čekatel získal za jejího trvání zkušenosti potřebné pro výkon funkce státního zástupce; takto započtená doba nesmí přesahovat 24 měsíců.

(5) Pracovní poměr s právním čekatelem se sjednává na dobu určitou v trvání 40 měsíců. Nedosáhne-li doba čekatelské praxe v době trvání tohoto pracovního poměru délky

36 měsíců, lze s právním čekatelem sjednat prodloužení jeho pracovního poměru o dobu potřebnou k dosažení této délky čekatelské praxe, nejdéle však o 20 měsíců. Pracovní poměr se právnímu čekateli s jeho souhlasem vždy prodlouží o potřebnou dobu, jestliže nedosáhl dobu čekatelské praxe v trvání 36 měsíců pro nepřítomnost v práci v důsledku plnění branné povinnosti, z důvodu těhotenství nebo péče o nezletilé dítě.

(6) Právní čekatel skládá při nástupu do práce do rukou krajského státního zástupce tento slib: „Slibuji, že se budu řídit právním řádem České republiky, svědomitě se připravovat na výkon funkce státního zástupce a že si osvojím zásady etiky výkonu funkce státního zástupce.“.

(7) Právní čekatel je oprávněn provádět jednoduché úkony státního zástupce nebo administrativní činnost pod vedením státního zástupce nebo jiného odborného zaměstnance zařazeného k výkonu práce na státním zastupitelství. V trestním řízení, při výkonu působnosti státního zastupitelství týkající se dozoru nad dodržováním právních předpisů v místech omezení osobní svobody, jakož i v jiném než trestním řízení, může státní zástupce pověřit právního čekatele, aby jej zastupoval při jednotlivém úkonu. Při tom se přihlíží k délce doby praxe právního čekatele a k dosud získaným zkušenostem i dosahovaným výsledkům.

(8) Právní čekatel je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl při výkonu své činnosti, a to i po skončení pracovního poměru právního čekatele; povinnosti mlčenlivosti může z vážných důvodů právního čekatele zprostit nejvyšší státní zástupce.

§ 86

Závěrečná zkouška

(1) Po ukončení čekatelské praxe je právní čekatel povinen se podrobit závěrečné zkoušce, jejímž účelem je ověřit, zda má potřebné vědomosti a je náležitě odborně připraven k zastávání funkce státního zástupce.

(2) Závěrečná zkouška se skládá před zkušební komisí jmenovanou ministrem spravedlnosti. Zkušební komise má 5 členů a skládá se ze státních zástupců, soudců, zaměstnanců zařazených k výkonu práce na ministerstvu a dalších odborníků právní teorie a praxe.

(3) Závěrečná zkouška se skládá z písemné a ústní části. Je zaměřena především na odvětví práva, která státní zastupitelství aplikuje při výkonu své působnosti, a na právní předpisy, které se vztahují k organizaci státního zastupitelství, soudů a k postavení a povinnostem státních zástupců.

(4) Ministerstvo umožní právnímu čekateli na jeho žádost podanou prostřednictvím příslušného krajského státního zastupitelství do konce druhého měsíce předcházejícímu měsíci, ve kterém skončí jeho pracovní poměr, vykonat závěrečnou zkoušku. Den konání zkoušky určí ministerstvo po ukončení čekatelské praxe, nejpozději však týden před skončením pracovního poměru, a oznámí ho prostřednictvím příslušného krajského státního zástupce právnímu čekateli nejméně tři týdny před konáním závěrečné zkoušky. Brání-li právnímu čekateli ve vykonání závěrečné zkoušky důležitá překážka, určí ministerstvo jiný den konání zkoušky do 1 měsíce ode dne, kdy se dozvědělo, že překážka odpadla; pracovní poměr právního čekatele se v tomto případě s jeho souhlasem prodlužuje tak, aby skončil uplynutím týdne po dni, který byl stanoven k vykonání závěrečné zkoušky, nejdéle však o 6 měsíců.

(5) Požádá-li právní čekatel, který neuspěl při závěrečné zkoušce, před skončením pracovního poměru o její opakování, umožní mu ministerstvo závěrečnou zkoušku opakovat do 6 měsíců od podání žádosti; závěrečnou zkoušku lze opakovat pouze jednou. Pracovní

poměr právního čekatele se v takovém případě s jeho souhlasem prodlužuje do dne, který byl určen k vykonání opakované závěrečné zkoušky.

(6) Pracovní poměr právního čekatele, který složil závěrečnou zkoušku, lze s jeho souhlasem změnit na pracovní poměr na dobu neurčitou. V případě, že se právní čekatel stal státním zástupcem, pracovní poměr končí dnem, který předchází dni, který byl stanoven jako den k nástupu výkonu této funkce.

(7) Po složení závěrečné zkoušky lze na základě rozhodnutí příslušného krajského státního zástupce právního čekatele přeložit v rámci obvodu krajského státního zastupitelství i bez jeho souhlasu, vyžadují-li to naléhavé potřeby výkonu působnosti určitého státního zastupitelství a přeložení bylo s právním čekatelem projednáno; takto lze přeložit právního čekatele nejdéle na dobu 6 měsíců. Opakované přeložení právního čekatele bez jeho souhlasu je vyloučeno. Mimo obvod krajského státního zastupitelství lze právního čekatele přeložit jen s jeho souhlasem.

(8) Za závěrečnou zkoušku se považuje též odborná justiční zkouška a advokátní zkouška. O uznání jiných zkoušek za závěrečnou zkoušku podle tohoto zákona rozhoduje ministr spravedlnosti.

§ 87

Asistenti státních zástupců

(1) Nejvyššímu státnímu zástupci, jeho náměstkovi a řediteli odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který je státním zástupcem, je jmenován nejméně jeden asistent. Asistent může být jmenován též jinému státnímu zástupci.

(2) Asistenta státního zástupce jmenuje a odvolává vedoucí státní zástupce příslušného státního zastupitelství na návrh státního zástupce, o jehož asistenta se jedná. Na skončení pracovního poměru asistenta státního zástupce se přiměřeně použije § 73a zákoníku práce. Funkce asistenta státního zástupce se považuje za zrušenou, zanikne-li funkce příslušného státního zástupce nebo je-li příslušný státní zástupce dočasně přidělen nebo přeložen k jinému státnímu zastupitelství.

(3) Asistentem státního zástupce může být jmenován bezúhonný občan České republiky, který má vysokoškolské vzdělání získané řádným ukončením studia v magisterském studijním programu právo a právní věda v oboru právo. Podmínku bezúhonnosti nesplňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jestliže se na něj podle jiného právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(4) Asistent státního zástupce je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po jejím zániku. Této povinnosti jej může z vážných důvodů zprostit nejvyšší státní zástupce.

(5) Asistent státního zástupce vykonává působnost právního čekatele s výjimkou zastupování státního zástupce před soudem v trestním řízení, jakož i v jiném než trestním řízení. Vykonává i další jednotlivé úkony státního zástupce z pověření státního zástupce.

(6) Pracovní poměr asistenta státního zástupce vzniká jmenováním a řídí se zákoníkem práce, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 88

Odborní zaměstnanci státního zastupitelství

Na činnosti Speciálního státního zastupitelství se podílejí i odborní zaměstnanci státního zastupitelství s potřebnými odbornými nebo jazykovými znalostmi; odborní zaměstnanci se

mohou v souladu s plánem systemizace podílet i na činnosti jiných státních zastupitelství. Ustanovení § 41 tím není dotčeno.

ČÁST DVANÁCTÁ

ODBORNÉ VZDĚLÁVÁNÍ STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ, PRÁVNÍCH ČEKATELŮ, VYŠŠÍCH ÚŘEDNÍKŮ STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ A DALŠÍCH ZAMĚSTNANCŮ

§ 89

(1) Odborné vzdělávání státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ve vymezeném rozsahu i ostatních zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státních zastupitelstvích zajišťuje zejména Justiční akademie.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství se podílí na koordinaci vzdělávání státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství i ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státních zastupitelstvích, pokud nejde o vzdělávání zajišťované samostatně vedoucím Speciálního státního zastupitelství nebo krajskými státními zástupci, popřípadě okresními státními zástupci.

ČÁST TŘINÁCTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 90

(1) Do budovy státního zastupitelství je zakázáno vstupovat se zbraní nebo s jinými předměty, které jsou způsobilé ohrozit život, zdraví nebo pořádek. Tento zákaz se nevztahuje na státní zástupce a příslušníky ozbrojených sil a bezpečnostních sborů, jestliže vstupují do budovy státního zastupitelství v souvislosti s plněním služebních povinností, a na osoby, o nichž to stanoví v jednotlivých případech vedoucí státní zástupce.

(2) V souvislosti s výkonem působnosti státního zastupitelství může vedoucí státní zástupce požadovat na Ministerstvu vnitra ohledně státních zástupců, u nichž lze důvodně předpokládat ohrožení jejich života nebo zdraví, opatření k evidenční ochraně osobních údajů státního zástupce, jeho manžela, partnera, dítěte a rodičů, jejich soukromých vozidel, jakož i opatření k evidenční ochraně služebních vozidel.

§ 91

(1) Pokud jiné právní předpisy mluví o prokuratuře, prokurátorech a vyšetřovateli prokuratury, rozumí se tím podle povahy věci státní zastupitelství a státní zástupci podle tohoto zákona.

(2) Za dobu výkonu funkce státního zástupce se pro účely tohoto zákona považuje též doba výkonu funkce prokurátora a vyšetřovatele prokuratury.

(3) Vysokoškolské vzdělání získané před 1. lednem 1999 na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České republice a vysokoškolské vzdělání získané před 1. lednem 1993 na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území bývalé České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců, mají pro jmenování státním zástupcem stejné účinky jako vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu právo a právní věda v oboru právo.

(4) Odborná justiční zkouška, soudcovská zkouška, jednotná soudcovská zkouška a advokátní zkouška, vojenská právní zkouška, prokurátorská zkouška a závěrečná zkouška vykonané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona mají stejné účinky jako závěrečná zkouška podle tohoto zákona.

(5) Úprava zproštění povinnosti mlčenlivosti podle tohoto zákona se použije i pro zproštění povinnosti mlčenlivosti uložené státním zástupcům, právním čekatelům, asistentům státního zástupce, prokurátorům, vyšetřovatelům prokuratury a právním čekatelům prokuratury podle dřívějších předpisů.

§ 92

(1) Státní zástupci jmenovaní do funkce podle dosavadních předpisů se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za státní zástupce jmenované podle tohoto zákona.

(2) Právní čekatelé vykonávající čekatelskou praxi podle dosavadních předpisů se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za právní čekatele podle tohoto zákona. Doba čekatelské praxe, vykonané podle dosavadních předpisů, se považuje za dobu čekatelské praxe vykonané právním čekatelem podle tohoto zákona.

(3) Asistenti státních zástupců vykonávající činnost podle dosavadních předpisů se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za asistenty státních zástupců podle tohoto zákona.

(4) Zaměstnanci, kteří jsou v den nabytí účinnosti tohoto zákona zařazeni jako asistenti státního zástupce, se mohou stát právními čekateli, aniž by se museli zúčastnit výběrového řízení.

(5) Do vydání nařízení vlády k provedení § 73 odst. 3 se postupuje podle nařízení vlády č. 372/2004 Sb., o poskytování náhrad některých výdajů státním zástupcům přiděleným k výkonu funkce státního zástupce v zahraničí, ve znění nařízení vlády č. 538/2005 Sb.

§ 93

(1) Vedoucí státní zástupci a jejich náměstci jmenovaní před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za jmenované podle tohoto zákona. Státní zástupci pověřeni zastupováním funkce vedoucího státního zástupce přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za pověřené zastupováním funkce vedoucího státního zástupce podle tohoto zákona.

(2) U nejvyššího státního zástupce se za počátek funkčního období považuje den nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Krajským státním zástupcům končí funkční období uplynutím 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Okresním státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v roce 1994 a kteří vykonávají tuto funkci v den nabytí účinnosti tohoto zákona, končí funkční období uplynutím 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Okresním státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v letech 1995 až 2000 a kteří vykonávají tuto funkci v den nabytí účinnosti tohoto zákona, končí funkční období uplynutím 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Okresním státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v letech 2001 až 2007 a kteří vykonávají tuto funkci v den nabytí účinnosti tohoto zákona, končí funkční období uplynutím 4 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Okresním státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v letech 2008 až 2012 a kteří vykonávají tuto funkci v den nabytí účinnosti tohoto zákona, končí funkční období uplynutím 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(8) Okresním státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v roce 2013 až nabytí dne účinnosti tohoto zákona a kteří vykonávají tuto funkci v den nabytí účinnosti tohoto zákona, končí funkční období uplynutím 6 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 94

(1) Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají Vrchní státní zastupitelství v Praze a Vrchní státní zastupitelství v Olomouci.

(2) Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaniká funkce vrchního státního zástupce v Praze a vrchního státního zástupce v Olomouci a jejich náměstků.

(3) Státní zástupci činní u Vrchního státního zastupitelství v Praze a u Vrchního státního zastupitelství v Olomouci se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za státní zástupce činné u Nejvyššího státního zastupitelství. Státního zástupce podle věty první lze z důvodu zrušení vrchních státních zastupitelství přeložit i bez jejich souhlasu nebo žádosti k jinému státnímu zastupitelství v obvodu působnosti zrušeného vrchního státního zastupitelství; pro přeložení se použije obdobně § 74 odst. 3 a 6.

(4) Věci nevyřízené ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona Vrchním státním zastupitelstvím v Praze a Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci se předloží k dalšímu postupu Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

(5) Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se zaměstnanci České republiky zařazení k výkonu práce na Vrchním státním zastupitelství v Praze a Vrchním státním zastupitelství v Olomouci považují za zaměstnance České republiky zařazené k výkonu práce na Nejvyšším státním zastupitelství.

(6) Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, s nímž bylo do dne nabytí účinnosti tohoto zákona příslušné hospodařit Vrchní státní zastupitelství v Praze a Vrchní státní zastupitelství v Olomouci, jakož i výkon práv a závazků České republiky, který do uvedeného dne zajišťovalo Vrchní státní zastupitelství v Praze a Vrchní zastupitelství v Olomouci, přecházejí na Nejvyšší státní zastupitelství.

(7) Práva a povinnosti vyplývající z pracovněprávních vztahů těch zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce na Vrchním státním zastupitelství v Praze a Vrchním státním zastupitelství v Olomouci, jejichž pracovní poměr skončil přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vypořádá Nejvyšší státní zastupitelství.

§ 95

Od 1. července 2016 mohou být konány úkony a jednání spojená s organizačním, technickým a personálním zřízením Speciálního státního zastupitelství. Dočasné přidělit nebo přeložit státního zástupce ke Speciálnímu státnímu zastupitelství v takovém případě lze nejdříve k 1. lednu 2017. Za počátek funkčního období vedoucího Speciálního státního zastupitelství jmenovaného před 1. lednem 2017 se považuje den 1. ledna 2017.

§ 96

(1) Návrh na zahájení řízení o kárné odpovědnosti vedoucího státního zástupce je možné podat i pro jednání spáchané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, byl-li kvůli němu podán přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona návrh na odvolání z funkce vrchního, krajského nebo okresního státního zástupce podle § 10 odst. 4 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, o kterém nebylo rozhodnuto do dne

nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo bylo-li rozhodnutí ministra spravedlnosti o odvolání z funkce vrchního, krajského nebo okresního státního zástupce zrušeno před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a vráceno ministru spravedlnosti k novému projednání a rozhodnutí; tento návrh však musí být podán do tří měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona. V kárném řízení vedeném o tomto návrhu může být jako kárné opatření uloženo pouze odvolání z funkce vedoucího státního zástupce. Doba od podání návrhu na odvolání z funkce do podání návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti se nezapočítává do lhůty uvedené v § 80 odst. 4.

(2) Kárné řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů; pokud je to pro kárně obviněného státního zástupce příznivější, lze v takovémto řízení uložit kárné opatření podle tohoto zákona.

(3) Písemné oznámení státního zástupce o tom, že se vzdává funkce státního zástupce doručené ministru spravedlnosti přede dnem účinnosti tohoto zákona, se řídí dosavadními předpisy.

§ 97

Zmocňovací ustanovení

(1) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) jednacích řádů státního zastupitelství,
- b) podrobnosti postupu při výběrovém řízení na místa právního čekatele, na funkci vedoucího Speciálního státního zastupitelství, krajského státního zástupce a okresního státního zástupce a na funkci státního zástupce a postup při přijímání právních čekatelů do pracovního poměru,
- c) způsob voleb do poradního sboru,
- d) obsahovou náplň čekatelské praxe, její organizaci a podrobnosti o závěrečné zkoušce,
- e) okruh úkonů, které mohou být prováděny právními čekateli.

(2) Ministerstvo může vyhláškou zřídit v obvodu Nejvyššího státního zastupitelství, Speciálního státního zastupitelství, krajského nebo okresního státního zastupitelství jeho pobočky.

§ 98

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství.
2. Zákon č. 261/1994 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství.
3. Část druhá zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.
4. Část první zákona č. 14/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb.
5. Část čtvrtá zákona č. 151/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního.

6. Část pátá zákona č. 310/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využití jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.
7. Část druhá zákona č. 192/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
8. Část první zákona č. 630/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.
9. Část jedenáctá zákona č. 381/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
10. Část dvacátá druhá zákona č. 413/2005 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.
11. Část devátá zákona č. 79/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
12. Část třicátá devátá zákona č. 342/2006 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel a některé další zákony.
13. Část druhá zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů.
14. Část šestá zákona č. 129/2008 Sb., o výkonu zabezpečovací detence a o změně některých souvisejících zákonů.
15. Část pátá zákona č. 314/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
16. Část šestá zákona č. 7/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
17. Část pátá zákona č. 218/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

18. Část čtyřicátá osmá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.
19. Část sedmá zákona č. 286/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí, zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.
20. Část šestá zákona č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
21. Část čtvrtá zákona č. 459/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
22. Část třetí zákona č. 105/2013 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.
23. Část třetí zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
24. Vyhláška č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli.
25. Vyhláška č. 265/1997 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli.
26. Vyhláška č. 218/1998 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění vyhlášky č. 265/1997 Sb.
27. Vyhláška č. 311/2000 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění vyhlášky č. 265/1997 Sb. a vyhlášky č. 218/1998 Sb.
28. Vyhláška č. 183/2001 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
29. Vyhláška č. 468/2001 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
30. Vyhláška č. 88/2005 Sb., kterou se mění vyhláška č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.

31. Vyhláška č. 252/2007 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
32. Vyhláška č. 7/2010 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
33. Vyhláška č. 462/2011 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
34. Vyhláška č. 4/2014 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.

§ 99

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017 s výjimkou ustanovení § 19 odst. 1, 4 a 5 a § 95 a s výjimkou ustanovení § 20 až 23, § 72 až 74 a § 97 odst. 1 písm. b), jde-li o Speciální státní zastupitelství, která nabývají účinnosti dnem 1. července 2016.